

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 35

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

64ο έτος

1η Φεβρουαρίου 2021

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2021/C 35/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2021/C 35/02

Υπόθεση C-461/18 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρo τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2020 — Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd κατά Distillerie Bonollo SpA κ.λπ. [Αίτηση αναιρέσεως – Ντάμπινγκ – Εισαγωγές τρυγικού οξέος καταγωγής Κίνας – Αναίρεση ασκηθείσα από πρωτοδικώς παρεμβαίνοντα – Άρθρο 56, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Μερική ενδιάμεση επανεξέταση – Απώλεια, κατά τη διαδικασία επανεξετάσεως, του καθεστώτος επιχειρήσεως που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς – Τροποποίηση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ – Καθορισμός της κανονικής αξίας – Άρθρο 11, παράγραφος 9, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 – Αντανάιρεση – Προσφυγή ακυρώσεως ασκηθείσα από ανταγωνιστές παραγωγούς εγκατεστημένους στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Παραδεκτό – Πράξη που αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα – Κατανομή των αρμοδιοτήτων εκτελέσεως δικαστικής αποφάσεως]

2

2021/C 35/03

Υπόθεση C-787/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 26ης Νοεμβρίου 2020 [αίτηση του Högsta förvaltningsdomstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Skatteverket κατά Sögdard Fastigheter AB [Προδικαστική παραπομπή – Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα τον διακανονισμό των εκπτώσεων του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) από υποκείμενο στον φόρο διαφορετικό από εκείνον ο οποίος είχε αρχικώς προβεί στην έκπτωση – Πώληση, από εταιρία σε ιδιώτες, ακινήτου το οποίο εκμίσθωνε η εταιρία αυτή, καθώς και η προηγούμενη ιδιοκτήτρια εταιρία – Λήξη της υπαγωγής στον ΦΠΑ κατά την πώληση του ακινήτου σε ιδιώτες]

3

EL

2021/C 35/04	Υπόθεση C-815/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 1ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Federatie Nederlandse Vakbeweging κατά Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft (Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 96/71/EK – Άρθρο 1, παράγραφος 1 και 3, και άρθρο 2, παράγραφος 1 – Απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών – Οδηγοί οι οποίοι εργάζονται στον τομέα των διεθνών οδικών μεταφορών – Πεδίο εφαρμογής – Έννοια του «αποσπασμένου εργαζομένου» – Ενδομεταφορές – Άρθρο 3, παράγραφοι 1, 3 και 8 – Άρθρο 56 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Συλλογικές συμβάσεις οι οποίες έχουν αναγορευθεί σε κανόνες γενικής εφαρμογής)	3
2021/C 35/05	Υπόθεση C-823/18 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά GEA Group AG (Αίτηση αναιρέσεως – Συμπράξεις – Ευρωπαϊκές αγορές σταθεροποιητών θερμότητας με βάση τον κασσίτερο, το εποξειδωμένο σογιέλαιο και τους εστέρες – Καθορισμός των τιμών, κατανόηση των αγορών και ανταλλαγή ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών – Εφαρμογή του ανώτατου ορίου του 10 % του κύκλου εργασιών σε μία από τις οντότητες που απαρτίζουν την επιχείρηση – Ακύρωση της απόφασης περί τροποποίησης του προστίμου που επιβλήθηκε με την αρχική απόφαση με την οποία διαπιστώθηκε η παράβαση – Πρόστιμα – Έννοια της «επιχείρησης» – Αλληλέγγυα και εις ολόκληρον ευθύνη για την καταβολή του προστίμου – Αρχή της ίσης μεταχείρισης – Ημερομηνία κατά την οποία το πρόστιμο καθίσταται απαιτητό σε περίπτωση τροποποίησης)	5
2021/C 35/06	Υπόθεση C-44/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Repsol Petróleo, SA κατά Administración General del Estado (Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2003/96/EK – Φορολόγηση των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας – Άρθρο 21, παράγραφος 3 – Έλλειψη γενεσιουργού αιτίας του φόρου – Καταναλώσεις ενεργειακών προϊόντων εντός της εγκατάστασης παρασκευής των εν λόγω προϊόντων, οι οποίες πραγματοποιούνται για την παραγωγή τελικών ενεργειακών προϊόντων και κατά τις οποίες παράγονται επίσης, αναπόφευκτα, μη ενεργειακά προϊόντα)	5
2021/C 35/07	Υπόθεση C-49/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους – Ηλεκτρονικές επικοινωνίες – Καθολική υπηρεσία και δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών – Οδηγία 2002/22/EK – Δίκτυα και υπηρεσίες – Άρθρο 13 – Χρηματοδότηση των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας – Μηχανισμός επιμερισμού – Αρχές της διαφάνειας, της ελάχιστης δυνατής στρέβλωσης της αγοράς, της απαγόρευσης των διακρίσεων και της αναλογικότητας)	6
2021/C 35/08	Υπόθεση C-59/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 24ης Νοεμβρίου 2020 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Wikingerhof GmbH & Co. KG κατά Booking.com BV [Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 – Διεθνής δικαιοδοσία – Άρθρο 7, σημεία 1 και 2 – Ειδική δωσιδικία των ενοχών εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας – Αγωγή με αίτημα την παύση εμπορικών πρακτικών που θεωρούνται αντίθετες προς το δίκαιο του ανταγωνισμού – Καταγγελία περί κατάχρησης δεσπόζουσας θέσης μέσω εμπορικών πρακτικών καλυπτόμενων από συμβατικούς όρους – Διαδικτυακή πλατφόρμα κράτησης καταλυμάτων booking.com]	6
2021/C 35/09	Υπόθεση C-62/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Tribunalul București (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Star Taxi App SRL κατά Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București [Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 56 ΣΛΕΕ – Δυνατότητα εφαρμογής – Αμιγώς εσωτερική κατάσταση – Οδηγία 2000/31/EK – Άρθρο 2, στοιχείο α' – Έννοια των «υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας» – Άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 4 – Άρθρο 4 – Δυνατότητα εφαρμογής – Οδηγία 2006/123/EK – Υπηρεσίες – Κεφάλαια III (Ελευθερία εγκατάστασης των παρόχων υπηρεσιών) και IV (Ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών) – Δυνατότητα εφαρμογής – Άρθρα 9 και 10 – Οδηγία (ΕΕ) 2015/1535 – Άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχεία ε' και στ' – Έννοια του «κανόνα σχετικά με τις υπηρεσίες» – Έννοια του «τεχνικού κανόνα» – Άρθρο 5, παράγραφος 1 – Παράλειψη προηγούμενης κοινοποίησης – Δυνατότητα επικλήσεως – Δραστηριότητα η οποία διευκολύνει την επικοινωνία μεταξύ ατόμων που επιθυμούν να μετακινηθούν εντός πόλης και αδειοδοτημένων οδηγών ταξί, μέσω εφαρμογής για έξυπνα τηλέφωνα – Χαρακτηρισμός – Εθνική κανονιστική ρύθμιση κατά την οποία η δραστηριότητα αυτή υπάγεται σε καθεστώς προηγούμενης παροχής άδειας]	7
2021/C 35/10	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-72/19 P και C-145/19 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2020 — Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh, Khadiga Mahmoud El Gammal κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αίτηση αναιρέσεως – Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο – Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων – Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων κατά των οποίων ισχύει η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων – Διατήρηση των ονομάτων των αναιρεσιόντων στον κατάλογο – Απόφαση αρχής τρίτου κράτους – Υποχρέωση του Συμβουλίου να εξακριβώσει ότι η απόφαση αυτή ελήφθη υπό συνθήκες σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας – Υποχρέωση αιτιολογήσεως)	8

2021/C 35/11	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-225/19 και C-226/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 24ης Νοεμβρίου 2020 [αίτηση του Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — R.N.N.S. (C-225/19), K.A. (C-226/19) κατά Minister van Buitenlandse Zaken [Προδικαστική παραπομπή – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Κοινοτικός κώδικας θεωρήσεων – Κανονισμός (ΕΚ) 810/2009 – Άρθρο 32, παράγραφοι 1 έως 3 – Απόφαση περί απορρίψεως αίτησης θεώρησης – Παράρτημα VI – Τυποποιημένο έντυπο – Αιτιολογία – Απειλή για τη δημόσια τάξη, την εσωτερική ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία ή τις διεθνείς σχέσεις ενός ή περισσότερων κρατών μελών – Άρθρο 22 – Διαδικασία προηγούμενης διαβούλευσης με τις κεντρικές αρχές άλλων κρατών μελών – Αντίρρηση ως προς τη χορήγηση θεώρησης – Προσφυγή κατά αποφάσεως περί απορρίψεως αίτησης θεώρησης – Έκταση του δικαστικού ελέγχου – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας]	10
2021/C 35/12	Υπόθεση C-269/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 2020 [αίτηση του Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Banca B. SA κατά A.A.A. (Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Συνέπειες της διαπίστωσης του καταχρηστικού χαρακτήρα ορισμένης ρήτρας – Αντικατάσταση της καταχρηστικής ρήτρας – Τρόπος υπολογισμού του κυμαινόμενου επιτοκίου – Επιτρεπτό – Παραπομπή των συμβαλλομένων μερών σε διαπραγματεύσεις) . . .	10
2021/C 35/13	Υπόθεση C-302/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 2020 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Istituto nazionale della previdenza sociale κατά WS (Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2011/98/ΕΕ – Δικαιώματα των εργαζομένων από τρίτες χώρες στους οποίους έχει χορηγηθεί ενιαία άδεια – Άρθρο 12 – Δικαίωμα ίσης μεταχείρισης – Κοινωνική ασφάλιση – Ρύθμιση κράτους μέλους η οποία αποκλείει, για τον προσδιορισμό των δικαιωμάτων σε οικογενειακή παροχή, τα μέλη της οικογένειας του κατόχου ενιαίας άδειας που δεν διαμένουν εντός του εν λόγω κράτους μέλους)	11
2021/C 35/14	Υπόθεση C-303/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 2020 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Istituto nazionale della previdenza sociale κατά VR (Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2003/109/ΕΚ – Καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες – Άρθρο 11 – Δικαίωμα ίσης μεταχείρισης – Κοινωνική ασφάλιση – Ρύθμιση κράτους μέλους η οποία αποκλείει, για τον προσδιορισμό των δικαιωμάτων σε οικογενειακή παροχή, τα μέλη της οικογένειας του επί μακρόν διαμένοντος που δεν διαμένουν εντός του εν λόγω κράτους μέλους)	12
2021/C 35/15	Υπόθεση C-311/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — BONVER WIN, a.s. κατά Ministerstvo financí ČR (Προδικαστική παραπομπή – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Περιορισμοί – Εθνική νομοθεσία που απαγορεύει την εκμετάλλευση τυχερών παιγνίων σε ορισμένους τόπους – Δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 56 ΣΛΕΕ – Ύπαρξη διασυννοριακού στοιχείου)	12
2021/C 35/16	Υπόθεση C-320/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ingredion Germany GmbH κατά Bundesrepublik Deutschland (Προδικαστική παραπομπή – Περιβάλλον – Οδηγία 2003/87/ΕΚ – Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου – Άρθρο 3, στοιχείο η' – Νεοεισερχόμενοι – Άρθρο 10α – Μεταβατικό καθεστώς δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων – Απόφαση 2011/278/ΕΕ – Άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο γ' – Επίπεδο δραστηριότητας που σχετίζεται με το καύσιμο – Άρθρο 18, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο – Εφαρμοστέος συντελεστής χρήσεως παραγωγικής ικανότητας)	13
2021/C 35/17	Υπόθεση C-352/19 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2020 — Région de Bruxelles-Capitale κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως – Κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 – Διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2017/2324 – Ανανέωση της εγκρίσεως της δραστικής ουσίας γλυφosatη – Άρθρο 263 ΣΛΕΕ – Ενεργητική νομιμοποίηση περιφερειακής οντότητας – Άμεσος επηρεασμός]	13
2021/C 35/18	Υπόθεση C-372/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 2020 [αίτηση του Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) κατά Wearone.World BVBA, Wecandance NV (Προδικαστική παραπομπή – Ανταγωνισμός – Άρθρο 102 ΣΛΕΕ – Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης – Έννοια των «μη δίκαιων τιμών» – Εταιρία συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων – Εν τοις πράγμασι μονοπωλιακή κατάσταση – Δεσπόζουσα θέση – Κατάχρηση – Εκτέλεση μουσικών έργων κατά τη διάρκεια μουσικών φεστιβάλ – Κλίμακα βασιζόμενη στα ακαθάριστα έσοδα από την πώληση εισιτηρίων εισόδου – Εύλογη σχέση με την παροχή υπηρεσιών εκ μέρους της εταιρίας συλλογικής διαχείρισης – Προσδιορισμός του μέρους του μουσικού ρεπερτορίου της εταιρίας συλλογικής διαχείρισης που πράγματι εκτελέστηκε)	14

2021/C 35/19	Υπόθεση C-445/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 24ης Νοεμβρίου 2020 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Viasat Broadcasting UK Ltd κατά TV2/Danmark A/S, Βασιλείου της Δανίας (Προδικαστική παραπομπή – Κρατικές ενισχύσεις – Δημόσια ραδιοτηλεοπτική εταιρία – Άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ – Υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος – Ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά – Άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ – Κοινοποίηση – Έλλειψη – Υποχρέωση του δικαιούχου να καταβάλει τόκους για το χρονικό διάστημα κατά το οποίο η ενίσχυση αυτή ήταν παράνομη – Υπολογισμός των τόκων – Ποσά που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη)	15
2021/C 35/20	Υπόθεση C-510/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 24ης Νοεμβρίου 2020 [αίτηση του Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά AZ (Προδικαστική παραπομπή – Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Άρθρο 6, παράγραφος 2 – Έννοια της «δικαστικής αρχής εκτέλεσης» – Άρθρο 27, παράγραφος 2 – Κανόνας της ειδικότητας – Άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', και παράγραφος 4 – Παρέκκλιση – Δίωξη για «αξιόποινη πράξη πέραν εκείνης για την οποία παραδόθηκε» ο καταζητούμενος – Συγκατάθεση της δικαστικής αρχής εκτέλεσεως – Συγκατάθεση της εισαγγελικής αρχής του κράτους μέλους εκτέλεσεως)	16
2021/C 35/21	Υπόθεση C-767/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου (Παράβαση κράτους μέλους – Οδηγίες 2009/72/ΕΚ και 2009/73/ΕΚ – Εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου – Αποτελεσματικός διαχωρισμός μεταξύ της διαχείρισης των συστημάτων μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου, αφενός, και των δραστηριοτήτων προμήθειας και παραγωγής, αφετέρου – Σύσταση και λειτουργία ανεξάρτητων εθνικών ρυθμιστικών αρχών)	16
2021/C 35/22	Υπόθεση C-799/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 2020 [αίτηση του Okresný súd Košice I (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — NI, OJ, PK κατά Sociálna poisťovňa (Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Οδηγία 2008/94/ΕΚ – Άρθρα 2 και 3 – Προστασία των εργαζομένων σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη – Έννοιες των «ανεξόφλητων απαιτήσεων των μισθωτών» και της «αφερεγγυότητας του εργοδότη» – Εργατικό ατύχημα – Θάνατος του εργαζομένου – Χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης – Είσπραξη της απαιτήσεως από τον εργοδότη – Αδυναμία εισπράξεως – Οργανισμός εγγυήσεως)	17
2021/C 35/23	Υπόθεση C-455/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 12 Ιουλίου 2018 ο Oliver Spieker κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 8 Μαΐου 2018 στην υπόθεση T-92/18, Oliver Spieker κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης	18
2021/C 35/24	Υπόθεση C-259/20 P: Αναίρεση που άσκησε στις 11 Ιουνίου 2020 ο João Miguel Barata κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 2 Απριλίου 2020 στην υπόθεση T-81/18, Barata κατά Κοινοβουλίου	18
2021/C 35/25	Υπόθεση C-307/20 P: Αναίρεση που άσκησε στις 9 Ιουλίου 2020 η Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 13 Μαΐου 2020 στην υπόθεση T-445/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)	19
2021/C 35/26	Υπόθεση C-308/20 P: Αναίρεση που άσκησε στις 9 Ιουλίου 2020 η Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 13 Μαΐου 2020 στην υπόθεση T-535/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)	19
2021/C 35/27	Υπόθεση C-309/20 P: Αναίρεση που άσκησε στις 9 Ιουλίου 2020 η Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 13 Μαΐου 2020 στην υπόθεση T-443/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)	19
2021/C 35/28	Υπόθεση C-310/20 P: Αναίρεση που άσκησε στις 10 Ιουλίου 2020 η Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 13 Μαΐου 2020 στην υπόθεση T-446/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)	20
2021/C 35/29	Υπόθεση C-311/20 P: Αναίρεση που άσκησε στις 10 Ιουλίου 2020 η Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 13 Μαΐου 2020 στην υπόθεση T-444/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)	20

2021/C 35/30	Υπόθεση C-312/20 P: Αναίρεση που άσκησε στις 10 Ιουλίου 2020 η Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 13 Μαΐου 2020 στην υπόθεση T-534/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)	20
2021/C 35/31	Υπόθεση C-316/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Πορτογαλία) στις 16 Ιουλίου 2020 — VO κ.λπ. κατά SATA International — Azores Airlines SA	21
2021/C 35/32	Υπόθεση C-400/20 P: Αναίρεση που άσκησε στις 21 Αυγούστου 2020 η Dermavita Co. Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 25 Ιουνίου 2020 στην υπόθεση T-104/19, Dermavita κατά EUIPO — Allergan Holdings France (JUVÉDERM)	21
2021/C 35/33	Υπόθεση C-465/20 P: Αναίρεση που άσκησε στις 25 Σεπτεμβρίου 2020 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 15 Ιουλίου 2020 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-778/16 και T-892/16, Ιρλανδία κ.λπ. κατά Επιτροπής	22
2021/C 35/34	Υπόθεση C-502/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Mons (Βέλγιο) στις 5 Οκτωβρίου 2020 — TP κατά Institut des Experts en Automobiles	23
2021/C 35/35	Υπόθεση C-521/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Αυστρία) στις 19 Οκτωβρίου 2020 — J.P. κατά B.d.S.L.	24
2021/C 35/36	Υπόθεση C-522/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 19 Οκτωβρίου 2020 — OE κατά VY	24
2021/C 35/37	Υπόθεση C-525/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 19 Οκτωβρίου 2020 — Association France Nature Environnement κατά Premier ministre και Ministre de la Transition écologique et solidaire	25
2021/C 35/38	Υπόθεση C-538/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 21 Οκτωβρίου 2020 — Finanzamt B κατά W AG	25
2021/C 35/39	Υπόθεση C-559/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Saarbrücken (Γερμανία) στις 26 Οκτωβρίου 2020 — Koch Media GmbH κατά FU	26
2021/C 35/40	Υπόθεση C-573/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Commissione tributaria provinciale di Parma (Ιταλία) στις 30 Οκτωβρίου 2020 — Casa di Cura Città di Parma SpA κατά Agenzia delle Entrate	27
2021/C 35/41	Υπόθεση C-574/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzgericht (Αυστρία) στις 3 Νοεμβρίου 2020 — XO κατά Finanzamt Waldviertel	28
2021/C 35/42	Υπόθεση C-576/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 4 Νοεμβρίου 2020 — CC κατά Pensionsversicherungsanstalt	31
2021/C 35/43	Υπόθεση C-589/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Korneuburg (Αυστρία) στις 10 Νοεμβρίου 2020 — JR κατά Austrian Airlines AG	32
2021/C 35/44	Υπόθεση C-591/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 11 Νοεμβρίου 2020 — Repensus GmbH κατά S-V Pavlovi Trejd EOOD	32
2021/C 35/45	Υπόθεση C-594/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Markkinaoikeus (Φινλανδία) στις 12 Νοεμβρίου 2020 — Kuluttaja-asiamies κατά MiGame Oy	33
2021/C 35/46	Υπόθεση C-595/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 13 Νοεμβρίου 2020 — UE κατά ShareWood Switzerland AG και VF	33

2021/C 35/47	Υπόθεση C-596/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) στις 12 Νοεμβρίου 2020 — DuoDecad Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	34
2021/C 35/48	Υπόθεση C-598/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Satversmes tiesa (Λεττονία) στις 13 Νοεμβρίου 2020 — AS «Pilsētas zemes dienests» κατά Latvijas Republikas Saeima	36
2021/C 35/49	Υπόθεση C-599/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Λιθουανία) στις 13 Νοεμβρίου 2020 — UAB «Baltic Master» κατά Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	36
2021/C 35/50	Υπόθεση C-601/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal d'arrondissement (Λουξεμβούργο) στις 13 Νοεμβρίου 2020 — Sovim SA κατά Luxembourg Business Registers	37
2021/C 35/51	Υπόθεση C-613/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Salzburg (Αυστρία) στις 18 Νοεμβρίου 2020 — CS κατά Eurowings GmbH	39
2021/C 35/52	Υπόθεση C-614/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tallinna Halduskohus (Εσθονία) στις 18 Νοεμβρίου 2020 — AS Lux Express Estonia κατά Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium	40

Γενικό Δικαστήριο

2021/C 35/53	Υπόθεση T-714/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2020 — Adraces κατά Επιτροπής (Ρήτρα διαιτησίας – Συμφωνία-πλαίσιο εταιρικής σχέσης – Τοπικό κέντρο πληροφόρησης Europe Direct – Καταγγελία της σύμβασης χωρίς συγκεκριμένο λόγο – Ασφάλεια δικαίου – Αρχή της καλής πίστης – Αναλογικότητα – Σεβασμός των δικαιωμάτων και των έννομων συμφερόντων του αντισυμβαλλομένου – Δικαίωμα στη χρηστή διοίκηση)	42
2021/C 35/54	Υπόθεση T-722/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2020 — Repsol κατά EUIPO — Basic (BASIC) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BASIC – Προγενέστερες εθνικές εμπορικές επωνυμίες basic και basic AG – Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου – Χρήση στις εμπορικές συναλλαγές σημείου του οποίου η ισχύς δεν είναι μόνον τοπική – Άρθρο 8, παράγραφος 4, και άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 4, και άρθρο 60, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Κήρυξη μερικής ακυρότητας – Απόφαση ληφθείσα κατόπιν ακυρώσεως προγενέστερης αποφάσεως από το Γενικό Δικαστήριο – Παραπομπή της υποθέσεως ενώπιον τμήματος προσφυγών – Αναρμοδιότητα του παραπέμποντος οργάνου – Άρθρο 1δ του κανονισμού (ΕΚ) 216/96 – Αντίθετη προσφυγή»)	42
2021/C 35/55	Υπόθεση T-247/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Δεκεμβρίου 2020 — Thunus κ.λπ. κατά ΕΤΕπ (Υπαλληλική υπόθεση – Προσωπικό της ΕΤΕπ – Αποδοχές – Ετήσια αναπροσαρμογή των μισθών – Ασφάλεια δικαίου – Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη – Διαβούλευση με το προσωπικό – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Αναλογικότητα)	43
2021/C 35/56	Υπόθεση T-318/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Δεκεμβρίου 2020 — Thunus κ.λπ. κατά ΕΤΕπ (Υπαλληλική υπόθεση – Προσωπικό της ΕΤΕπ – Αποδοχές – Ετήσια αναπροσαρμογή των μισθών – Ασφάλεια δικαίου – Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη – Διαβούλευση με το προσωπικό – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Αναλογικότητα)	44
2021/C 35/57	Υπόθεση T-620/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2020 — Ace of spades κατά EUIPO — Krupp και Borrmann (JC JEAN CALL Champagne ROSÉ) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισεως τρισδιάστατου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης JC JEAN CALL Champagne ROSÉ – Προγενέστερα τρισδιάστατα σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου – Ομοιότητα των σημείων – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Δεν συντρέχει προσβολή της φήμης – Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001)»)	44

2021/C 35/58	Υπόθεση T-621/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2020 — Ace of spades κατά EUIPO — Krupp και Borgmann (JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης τρισδιάστατου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE – Προγενέστερα τρισδιάστατα σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου – Ομοιότητα των σημείων – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Δεν συντρέχει προσβολή της φήμης – Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001)»)	45
2021/C 35/59	Υπόθεση T-622/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2020 — Ace of spades κατά EUIPO — Krupp και Borgmann (JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης τρισδιάστατου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE – Προγενέστερα τρισδιάστατα σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου – Ομοιότητα των σημείων – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Δεν συντρέχει προσβολή της φήμης – Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001)»)	46
2021/C 35/60	Υπόθεση T-705/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2020 — GV κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Ηθική παρενόχληση – Αίτηση συνδρομής – Απόρριψη της αίτησης – Συμφέρον της υπηρεσίας – Ισοτιμία των θέσεων εργασίας – Εύλογη προθεσμία – Απουσία εκ πρώτης όψεως αποδεικτικών στοιχείων – Ευθύνη)	46
2021/C 35/61	Υπόθεση T-819/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2020 — Man and Machine κατά EUIPO — Bim Freelance (bim ready) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Εικονιστικό σήμα bim ready – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BIM freelance – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Περιορισμός των υπηρεσιών που αφορά η αίτηση καταχώρισης σήματος»)	47
2021/C 35/62	Υπόθεση T-858/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2020 — easyCosmetic Swiss κατά EUIPO — UWI (easycosmetic) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης easyCosmetic – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Περιγραφικός χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»)	48
2021/C 35/63	Υπόθεση T-30/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2020 — Promed κατά EUIPO — Centrumelektroniki (Promed) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Promed – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»)	48
2021/C 35/64	Υπόθεση T-190/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2020 — Almea κατά EUIPO — Sanacorp Pharmahandel (Almea) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Almea – Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα MEA – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»)	49
2021/C 35/65	Υπόθεση T-536/19: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2020 — Μίλητος Συμβουλευτική κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως – Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών – Διαδικασία διαγωνισμού – Παροχή υπηρεσιών στον τομέα της οργάνωσης δραστηριοτήτων επικοινωνίας για λογαριασμό της Αντιπροσωπείας της Επιτροπής στην Ελλάδα – Ακύρωση του διαγωνισμού – Έλλειψη έννομου συμφέροντος – Απαράδεκτο)	50
2021/C 35/66	Υπόθεση T-792/19: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Δεκεμβρίου 2020 — Agerpha Pharma κατά EUIPO — Arogerpha Arzneimittel (AGERPHA) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Παραίτηση από την ανακοπή – Κατάργηση της δίκης)	50

2021/C 35/67	Υπόθεση T-185/20: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Δεκεμβρίου 2020 — Tikal Marine Systems κατά EUIPO — Ultra Safety Systems (Tikal Tef-Gel) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία κήρυξης ακυρότητας – Ανάκληση της αιτήσεως για την κήρυξη ακυρότητας – Κατάργηση της δίκης)	51
2021/C 35/68	Υπόθεση T-192/20: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Δεκεμβρίου 2020 — Tikal Marine Systems κατά EUIPO — Ultra Safety Systems (Ultra Tef-Gel) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία κήρυξης ακυρότητας – Ανάκληση της αιτήσεως για την κήρυξη ακυρότητας – Κατάργηση της δίκης)	51
2021/C 35/69	Υπόθεση T-685/20: Προσφυγή της 16ης Νοεμβρίου 2020 — Asian Gear κατά EUIPO — Multimox (σκούτερ)	52
2021/C 35/70	Υπόθεση T-686/20: Προσφυγή της 16ης Νοεμβρίου 2020 — Asian Gear κατά EUIPO — Multimox (σκούτερ)	53
2021/C 35/71	Υπόθεση T-695/20: Προσφυγή-αγωγή της 18ης Νοεμβρίου 2020 — OG κατά ΕΤΕπ	53
2021/C 35/72	Υπόθεση T-703/20: Προσφυγή της 27ης Νοεμβρίου 2020 — Mylan Ireland κατά EMA	54
2021/C 35/73	Υπόθεση T-706/20: Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2020 — MiMedx Group κατά EUIPO — DIZG (Epiflex)	55
2021/C 35/74	Υπόθεση T-711/20: Προσφυγή της 3ης Δεκεμβρίου 2020 — Puma κατά EUIPO — CMS (CMS Italy)	56
2021/C 35/75	Υπόθεση T-712/20: Προσφυγή της 3ης Δεκεμβρίου 2020 — Škoda Investement κατά EUIPO — Škoda Auto (αναπαράσταση φτερωτού βέλους)	57
2021/C 35/76	Υπόθεση T-715/20: Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2020 — Degode κατά EUIPO — Leo Pharma (Skinovea)	57
2021/C 35/77	Υπόθεση T-721/20: Αγωγή της 9ης Δεκεμβρίου 2020 — Κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 κατά NG	58
2021/C 35/78	Υπόθεση T-722/20: Προσφυγή της 10ης Δεκεμβρίου 2020 — Far Polymers κ.λπ. κατά Επιτροπής	59

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2021/C 35/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 28 της 25.1.2021

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 19 της 18.1.2021

EE C 9 της 11.1.2021

EE C 443 της 21.12.2020

EE C 433 της 14.12.2020

EE C 423 της 7.12.2020

EE C 414 της 30.11.2020

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2020 — Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd κατά Distillerie Bonollo SpA κ.λπ.

(Υπόθεση C-461/18 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσως – Ντάμπινγκ – Εισαγωγές τρυγικού οξέος καταγωγής Κίνας – Αναίρεση ασκηθείσα από πρωτοδικώς παρεμβαίνοντα – Άρθρο 56, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Μερική ενδιάμεση επανεξέταση – Απώλεια, κατά τη διαδικασία επανεξετάσεως, του καθεστώτος επιχειρήσεως που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς – Τροποποίηση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ – Καθορισμός της κανονικής αξίας – Άρθρο 11, παράγραφος 9, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 – Ανταναίρεση – Προσφυγή ακυρώσεως ασκηθείσα από ανταγωνιστές παραγωγούς εγκατεστημένους στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Παραδεκτό – Πράξη που αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα – Κατανομή των αρμοδιοτήτων εκτελέσεως δικαστικής αποφάσεως]

(2021/C 35/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (εκπρόσωποι: Κ. Αδαμαντόπουλος, δικηγόρος και P. Billiet, advocaat)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl (εκπρόσωποι: R. MacLean, solicitor και A. Bochon, avocat), Comercial Química Sarasa SL, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: H. Marcos Fraile και M. B. Driessen, επικουρούμενοι από την N. Tuominen, avocata), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. França, J.-F. Brakeland και A. Demeneix)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Αναίρει το σημείο 2 του διατακτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 3ης Μαΐου 2018, Distillerie Bonollo κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-431/12, EU:T:2018:251), κατά το μέρος που το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης επέβαλε στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την υποχρέωση να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως αυτής.
- 3) Απορρίπτει την ανταναίρεση κατά τα λοιπά.
- 4) Η Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA και Caviro Distillerie Srl, καθώς και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της αιτήσεως αναίρεσως.
- 5) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα τέσσερα πέμπτα των εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν οι Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA και Caviro Distillerie Srl στο πλαίσιο της ανταναίρεσως.

- 6) Η Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρουν έκαστος τα δικαστικά έξοδά του που αφορούν την αντανάιρηση.

(¹) EE C 341 της 24.9.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 26ης Νοεμβρίου 2020 [αίτηση του Högsta förvaltningsdomstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Skatteverket κατά Sögarđ Fastigheter AB

(Υπόθεση C-787/18) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Εθνική νομοθεσία προβλέπυσα τον διακανονισμό των εκπτώσεων του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) από υποκειμένο στον φόρο διαφορετικό από εκείνον ο οποίος είχε αρχικώς προβεί στην έκπτωση – Πώληση, από εταιρία σε ιδιώτες, ακινήτου το οποίο εκμίσθωνε η εταιρία αυτή, καθώς και η προηγούμενη ιδιοκτήτρια εταιρία – Λήξη της υπαγωγής στον ΦΠΑ κατά την πώληση του ακινήτου σε ιδιώτες]

(2021/C 35/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta förvaltningsdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Skatteverket

κατά

Sögarđ Fastigheter AB

Διατακτικό

Η οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει μεν, βάσει του άρθρου 188, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής, ότι ο μεταβιβάζων ακίνητο δεν υποχρεούται να προβεί σε διακανονισμό της εκπτώσεως του ΦΠΑ επί των εισροών εφόσον ο προς ον η μεταβίβαση θα χρησιμοποιήσει το ακίνητο μόνο για τη διενέργεια πράξεων που παρέχουν δικαίωμα προς έκπτωση, αλλά ορίζει επίσης ότι ο προς ον η μεταβίβαση υποχρεούται να προβεί στον διακανονισμό της ως άνω εκπτώσεως για την εναπομένουσα διάρκεια της περιόδου διακανονισμού εφόσον μεταβιβάσει, και αυτός, το ακίνητο σε τρίτον ο οποίος δεν προτίθεται να το χρησιμοποιήσει για τη διενέργεια τέτοιων πράξεων.

(¹) EE C 72 της 25.2.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 1ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Federatie Nederlandse Vakbeweging κατά Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

(Υπόθεση C-815/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 96/71/ΕΚ – Άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3, και άρθρο 2, παράγραφος 1 – Απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών – Οδηγοί οι οποίοι εργάζονται στον τομέα των διεθνών οδικών μεταφορών – Πεδίο εφαρμογής – Έννοια του «αποσπασμένου εργαζομένου» – Ενδομεταφορές – Άρθρο 3, παράγραφοι 1, 3 και 8 – Άρθρο 56 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Συλλογικές συμβάσεις οι οποίες έχουν αναγορευθεί σε κανόνες γενικής εφαρμογής)

(2021/C 35/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Federatie Nederlandse Vakbeweging

κατά

Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

Διατακτικό

- 1) Η οδηγία 96/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών, έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται στις διεθνικές παροχές υπηρεσιών στον τομέα των οδικών μεταφορών.
- 2) Το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3, και το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/71 έχουν την έννοια ότι εργαζόμενος ο οποίος εργάζεται ως οδηγός στον τομέα των διεθνών οδικών μεταφορών, στο πλαίσιο συμβάσεως μεταφοράς εμπορευμάτων μεταξύ της εγκατεστημένης σε κράτος μέλος επιχείρησης που τον απασχολεί και επιχείρησης εγκατεστημένης σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο στο οποίο ο εργαζόμενος συνήθως εργάζεται, θεωρείται αποσπασμένος εργαζόμενος στο έδαφος κράτους μέλους κατά την έννοια των εν λόγω διατάξεων, οσάκις η εκτέλεση της εργασίας του, κατά το επίμαχο περιορισμένο χρονικό διάστημα, συνδέεται επαρκώς με το οικείο έδαφος. Το κατά πόσον υφίσταται τέτοιος σύνδεσμος καθορίζεται στο πλαίσιο σφαιρικής εκτιμήσεως στοιχείων όπως η φύση των δραστηριοτήτων που ο οικείος εργαζόμενος ασκεί στο εν λόγω έδαφος, το πόσο στενά συνδέονται οι δραστηριότητες του εν λόγω εργαζομένου με το έδαφος εκάστου κράτους μέλους στο οποίο αυτός ασκεί τις δραστηριότητές του, καθώς και το τμήμα που αντιπροσωπεύουν οι εν λόγω δραστηριότητες σε σχέση με το σύνολο της υπηρεσίας μεταφοράς.

Το γεγονός ότι ένας οδηγός διεθνών οδικών μεταφορών, τον οποίο επιχείρηση εγκατεστημένη σε κράτος μέλος έχει θέσει στη διάθεση επιχείρησης εγκατεστημένης σε άλλο κράτος μέλος, λαμβάνει τις συμφυείς με την αποστολή του οδηγίες και ξεκινά ή τερματίζει την αποστολή αυτή στην έδρα της δεύτερης επιχείρησης δεν αρκεί, αφ' εαυτού, για να θεωρηθεί ότι ο εν λόγω οδηγός «αποσπάστηκε» στο έδαφος του άλλου αυτού κράτους μέλους, κατά την έννοια της οδηγίας 96/71, εφόσον η εκτέλεση της εργασίας του δεν συνδέεται επαρκώς με το έδαφος αυτό βάσει άλλων παραγόντων.
- 3) Το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3, και το άρθρο 2 παράγραφος 1, της οδηγίας 96/71 έχουν την έννοια ότι το γεγονός ότι οι συμβαλλόμενες στη σύμβαση διαθήσεως εργαζομένων επιχειρήσεις συνδέονται στο πλαίσιο ομίλου επιχειρήσεων δεν αποτελεί, αφ' εαυτού, κρίσιμο στοιχείο προκειμένου να καθοριστεί αν υφίσταται απόσπαση εργαζομένων.
- 4) Το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3, και το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/71 έχουν την έννοια ότι εργαζόμενος ο οποίος εργάζεται ως οδηγός στον τομέα των διεθνών οδικών μεταφορών και ο οποίος, στο πλαίσιο συμβάσεως μεταφοράς εμπορευμάτων μεταξύ της εγκατεστημένης σε κράτος μέλος επιχείρησης που τον απασχολεί και επιχείρησης εγκατεστημένης σε άλλο κράτος μέλος, εκτελεί ενδομεταφορές στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από εκείνο στο έδαφος του οποίου εργάζεται συνήθως πρέπει, καταρχήν, να θεωρείται αποσπασμένος στο έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο εκτελούνται οι εν λόγω μεταφορές. Η διάρκεια της ενδομεταφοράς αποτελεί στοιχείο το οποίο δεν ασκεί επιρροή προκειμένου να καθοριστεί αν υφίσταται τέτοια απόσπαση, με την επιφύλαξη της ενδεχόμενης εφαρμογής του άρθρου 3, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής.
- 5) Το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 8, της οδηγίας 96/71 έχει την έννοια ότι το ζήτημα αν μια συλλογική σύμβαση έχει αναγορευθεί σε κανόνα γενικής εφαρμογής πρέπει να εκτιμάται βάσει του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου. Στην έννοια αυτή, κατά τις ανωτέρω διατάξεις, εμπίπτει συλλογική σύμβαση εργασίας η οποία δεν έχει μεν αναγορευθεί σε κανόνα γενικής εφαρμογής, πλην όμως από την τήρησή της εξαρτάται, όσον αφορά τις επιχειρήσεις που υπάγονται σε αυτήν, η εξαίρεση από την υποχρέωση εφαρμογής άλλης συλλογικής συμβάσεως εργασίας η οποία έχει αναγορευθεί σε κανόνα γενικής εφαρμογής και της οποίας οι διατάξεις είναι κατ' ουσίαν πανομοιότυπες με τις διατάξεις της πρώτης συλλογικής συμβάσεως εργασίας.

(¹) EE C 122 της 01.04.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά GEA Group AG**(Υπόθεση C-823/18 P) ⁽¹⁾**

(Αίτηση αναιρέσεως – Συμπράξεις – Ευρωπαϊκές αγορές σταθεροποιητών θερμότητας με βάση τον καυσίτερο, το εποξειδωμένο σογιέλαιο και τους εστέρες – Καθορισμός των τιμών, κατανομή των αγορών και ανταλλαγή ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών – Εφαρμογή του ανώτατου ορίου του 10 % του κύκλου εργασιών σε μία από τις οντότητες που απαρτίζουν την επιχείρηση – Ακύρωση της απόφασης περί τροποποίησης του προστίμου που επιβλήθηκε με την αρχική απόφαση με την οποία διαπιστώθηκε η παράβαση – Πρόστιμα – Έννοια της «επιχείρησης» – Αλληλέγγυα και εις ολόκληρον ευθύνη για την καταβολή του προστίμου – Αρχή της ίσης μεταχείρισης – Ημερομηνία κατά την οποία το πρόστιμο καθίσταται απαιτητό σε περίπτωση τροποποίησης)

(2021/C 35/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς Θ. Χριστοφόρου, P. Rossi και V. Bottka, στη συνέχεια P. Rossi και V. Bottka)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: GEA Group AG (εκπρόσωποι: C. Wagner και I. du Mont, Rechtsanwälte)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 18ης Οκτωβρίου 2018, GEA Group κατά Επιτροπής (T-640/16, EU:T:2018:700).
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση T-640/16 ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 93 της 11.3.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Repsol Petróleo, SA κατά Administración General del Estado**(Υπόθεση C-44/19) ⁽¹⁾**

(Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2003/96/ΕΚ – Φορολόγηση των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας – Άρθρο 21, παράγραφος 3 – Έλλειψη γενεσιουργού αιτίας του φόρου – Καταναλώσεις ενεργειακών προϊόντων εντός της εγκατάστασης παρασκευής των εν λόγω προϊόντων, οι οποίες πραγματοποιούνται για την παραγωγή τελικών ενεργειακών προϊόντων και κατά τις οποίες παράγονται επίσης, αναπόφευκτα, μη ενεργειακά προϊόντα)

(2021/C 35/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Repsol Petróleo, SA

κατά

Administración General del Estado

Διατακτικό

Το άρθρο 21, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, έχει την έννοια ότι, όταν μια εγκατάσταση παραγωγής ενεργειακών προϊόντων τα οποία προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα θέρμανσης ή ως καύσιμα κινητήρων καταναλώνει ενεργειακά προϊόντα τα οποία έχει η ίδια παραγάγει και, από τη διαδικασία αυτή, παράγονται επίσης, αναπόφευκτα, μη ενεργειακά προϊόντα τα οποία έχουν οικονομική αξία, το τμήμα της κατανάλωσης που καταλήγει στην παραγωγή τέτοιων μη ενεργειακών προϊόντων δεν εμπίπτει στην προβλεπόμενη στη διάταξη αυτή εξαίρεση από τη γενεσιουργό αιτία του φόρου επί των ενεργειακών προϊόντων.

(¹) ΕΕ C 155 της 6.5.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-49/19) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους – Ηλεκτρονικές επικοινωνίες – Καθολική υπηρεσία και δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών – Οδηγία 2002/22/ΕΚ – Δίκτυα και υπηρεσίες – Άρθρο 13 – Χρηματοδότηση των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας – Μηχανισμός επιμερισμού – Αρχές της διαφάνειας, της ελάχιστης δυνατής στρέβλωσης της αγοράς, της απαγόρευσης των διακρίσεων και της αναλογικότητας)

(2021/C 35/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς L. Nicolae, P. Costa de Oliveira και G. Braga da Cruz, στη συνέχεια L. Nicolae και G. Braga da Cruz)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa και J. Marques, επικουρούμενοι από τον D. Silva Morais, advogado)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 112 της 25.3.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 24ης Νοεμβρίου 2020 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Wikingerhof GmbH & Co. KG κατά Booking.com BV

(Υπόθεση C-59/19) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 – Διεθνής δικαιοδοσία – Άρθρο 7, σημεία 1 και 2 – Ειδική δωσιδικία των ενοχών εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας – Αγωγή με αίτημα την παύση εμπορικών πρακτικών που θεωρούνται αντίθετες προς το δίκαιο του ανταγωνισμού – Καταγγελία περί κατάχρησης δεσπόζουσας θέσης μέσω εμπορικών πρακτικών καλυπτόμενων από συμβατικούς όρους – Διαδικτυακή πλατφόρμα κράτησης καταλυμάτων booking.com]

(2021/C 35/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Wikingerhof GmbH & Co. KG

κατά

Booking.com BV

Διατακτικό

Το άρθρο 7, σημείο 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι τυγχάνει εφαρμογής στην περίπτωση αγωγής με την οποία η ενάγουσα ζητεί να παύσουν ορισμένες ενέργειες πραγματοποιούμενες στο πλαίσιο της συμβατικής σχέσης της με την εναγομένη, προβάλλοντας ως βάση της αγωγής τον ισχυρισμό ότι η εναγομένη προβαίνει σε κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης, κατά παραβίαση του δικαίου του ανταγωνισμού.

(¹) ΕΕ C 155 της 06.05.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Tribunalul București (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Star Taxi App SRL κατά Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București

(Υπόθεση C-62/19) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 56 ΣΛΕΕ – Δυνατότητα εφαρμογής – Αμιγώς εσωτερική κατάσταση – Οδηγία 2000/31/ΕΚ – Άρθρο 2, στοιχείο α' – Έννοια των «υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας» – Άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 4 – Άρθρο 4 – Δυνατότητα εφαρμογής – Οδηγία 2006/123/ΕΚ – Υπηρεσίες – Κεφάλαια III (Ελευθερία εγκατάστασης των παρόχων υπηρεσιών) και IV (Ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών) – Δυνατότητα εφαρμογής – Άρθρα 9 και 10 – Οδηγία (ΕΕ) 2015/1535 – Άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχεία ε' και στ' – Έννοια του «κανόνα σχετικά με τις υπηρεσίες» – Έννοια του «τεχνικού κανόνα» – Άρθρο 5, παράγραφος 1 – Παράλειψη προηγούμενης κοινοποίησης – Δυνατότητα επικλήσεως – Δραστηριότητα η οποία διευκολύνει την επικοινωνία μεταξύ ατόμων που επιθυμούν να μετακινηθούν εντός πόλης και αδειοδοτημένων οδηγών ταξί, μέσω εφαρμογής για έξυπνα τηλέφωνα – Χαρακτηρισμός – Εθνική κανονιστική ρύθμιση κατά την οποία η δραστηριότητα αυτή υπάγεται σε καθεστώς προηγούμενης παροχής άδειας]

(2021/C 35/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Star Taxi App SRL

κατά

Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București

παρισταμένων των: IB, Camera Națională a Taximetriștilor din România, D'Artex Star SRL, Auto Cobălcescu SRL, Cristaxi Service SRL

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο»), το οποίο παραπέμπει στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας (ΕΕ) 2015/1535 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών, έχει την έννοια ότι συνιστά «υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας», κατά τις διατάξεις αυτές, υπηρεσία διαμεσολάβησης η οποία φέρνει έναντι αμοιβής σε επαφή, μέσω εφαρμογής για έξυπνα τηλέφωνα, άτομα που επιθυμούν να μετακινηθούν εντός πόλης και αδειοδοτημένους οδηγούς ταξί, για την οποία ο πάροχος της εν λόγω υπηρεσίας έχει συνάψει προς τούτο συμβάσεις παροχής υπηρεσιών με τους οδηγούς αυτούς έναντι καταβολής μηνιαίας συνδρομής, αλλά δεν τους διαβιβάζει τα αιτήματα των πελατών, δεν καθορίζει το κόμιστρο ούτε το εισπράττει από τα άτομα αυτά, τα οποία το καταβάλλουν απευθείας στον οδηγό ταξί, ούτε ασκεί έλεγχο ως προς την ποιότητα των οχημάτων και των οδηγών τους ή ως προς τη συμπεριφορά των τελευταίων.
- 2) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας 2015/1535 έχει την έννοια ότι δεν συνιστά «τεχνικό κανόνα», κατά τη διάταξη αυτή, ρύθμιση τοπικής αρχής που εξαρτά την παροχή υπηρεσίας διαμεσολάβησης, η οποία φέρνει έναντι αμοιβής σε επαφή, μέσω εφαρμογής για έξυπνα τηλέφωνα, άτομα που επιθυμούν να μετακινηθούν εντός πόλης και αδειοδοτημένους οδηγούς ταξί και εμπίπτει στον χαρακτηρισμό της «υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας» κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2015/1535, από τη χορήγηση προηγούμενης άδειας στην οποία ήδη υπάγονται οι λοιποί πάροχοι υπηρεσιών κρατήσεων ταξί.
- 3) Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, το άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 4, της οδηγίας 2000/31, καθώς και το άρθρο 16 της οδηγίας 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, έχουν την έννοια ότι δεν εφαρμόζονται σε διαφορά της οποίας όλα τα κρίσιμα στοιχεία περιορίζονται στο εσωτερικό ενός και μόνον κράτους μέλους.

Το άρθρο 4 της οδηγίας 2000/31 έχει την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται σε ρύθμιση κράτους μέλους που εξαρτά την παροχή υπηρεσίας διαμεσολάβησης, η οποία φέρνει έναντι αμοιβής σε επαφή, μέσω εφαρμογής για έξυπνα τηλέφωνα, άτομα που επιθυμούν να μετακινηθούν εντός πόλης και αδειοδοτημένους οδηγούς ταξί και εμπίπτει στον χαρακτηρισμό της «υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας» κατά το άρθρο 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2000/31, το οποίο παραπέμπει στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2015/1535, από τη χορήγηση προηγούμενης άδειας στην οποία ήδη υπάγονται οι λοιποί πάροχοι υπηρεσιών κρατήσεων ταξί.

Τα άρθρα 9 και 10 της οδηγίας 2006/123 έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε ρύθμιση κράτους μέλους που εξαρτά την παροχή υπηρεσίας διαμεσολάβησης, η οποία φέρνει έναντι αμοιβής σε επαφή, μέσω εφαρμογής για έξυπνα τηλέφωνα, άτομα που επιθυμούν να μετακινηθούν εντός πόλης και αδειοδοτημένους οδηγούς ταξί, από τη χορήγηση προηγούμενης άδειας για την άσκηση της δραστηριότητάς τους, όταν οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση της άδειας αυτής δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις που προβλέπονται στα εν λόγω άρθρα, καθόσον επιβάλλουν, μεταξύ άλλων, ακατάλληλες για την οικεία υπηρεσία τεχνικές απαιτήσεις, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει

(¹) EE C 164 της 13.05.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2020 — Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh, Khadiga Mahmoud El Gammal κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-72/19 P και C-145/19 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσέως – Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο – Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων – Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων κατά των οποίων ισχύει η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων – Διατήρηση των ονομάτων των ανααιρεσιόντων στον κατάλογο – Απόφαση αρχής τρίτου κράτους – Υποχρέωση του Συμβουλίου να εξακριβώσει ότι η απόφαση αυτή ελήφθη υπό συνθήκες σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας – Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2021/C 35/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

(Υπόθεση C-72/19 P)

Ανααιρεσιόντες: Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh, Khadiga Mahmoud El Gammal (εκπρόσωποι: Lord Anderson, QC, B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, και G. Martin, C. Enderby Smith και F. Holmeyer, solicitors)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Kneale και V. Piessevaux, στη συνέχεια Α. Αντωνιάδης και V. Piessevaux)

(Υπόθεση C-145/19 P)

Ανααιρεσέοντες: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, ιδίω ονόματι καθώς και στο όνομα των Suzanne Saleh Thabet και Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, κληρονόμοι και οι τρεις του Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (εκπρόσωποι: Lord Anderson, QC, B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, G. Martin, C. Enderby Smith και F. Holmey, solicitors)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Kneale και V. Piessevaux, στη συνέχεια Μ. Μπαλτά και V. Piessevaux)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 22ας Νοεμβρίου 2018, Saleh Thabet κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-274/16 και T-275/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:826), καθόσον το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε με αυτήν τις προσφυγές με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2016/411 του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 2016, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/172/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο, και της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2017/496 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2017, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/172/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο.
- 2) Αναρρίπτει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 12ης Δεκεμβρίου 2018, Mubarak κατά Συμβουλίου (T-358/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:905).
- 3) Ακυρώνει τις αποφάσεις 2016/411 και 2017/496, καθόσον αυτές αφορούν την Suzanne Saleh Thabet, τους Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak και Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, καθώς και τις Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh και Khadiga Mahmoud El Gammal.
- 4) Ακυρώνει την απόφαση 2017/496, τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/491 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2017, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 270/2011 για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο, την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/466 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2018, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/172/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο, και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/465 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2018, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 270/2011 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο, καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν τον Mohamed Hosni Elsayed Mubarak.
- 5) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα τόσο των δικών σε πρώτο βαθμό όσο και των κατ' αναίρεση δικών.

(¹) ΕΕ C 155 της 6.5.2019.
ΕΕ C 148 της 29.4.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 24ης Νοεμβρίου 2020 [αίτηση του Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — R.N.N.S. (C-225/19), K.A. (C-226/19) κατά Minister van Buitenlandse Zaken

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-225/19 και C-226/19) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Κοινοτικός κώδικας θεωρήσεων – Κανονισμός (ΕΚ) 810/2009 – Άρθρο 32, παράγραφοι 1 έως 3 – Απόφαση περί απορρίψεως αίτησης θεώρησης – Παράρτημα VI – Τυποποιημένο έντυπο – Αιτιολογία – Απειλή για τη δημόσια τάξη, την εσωτερική ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία ή τις διεθνείς σχέσεις ενός ή περισσότερων κρατών μελών – Άρθρο 22 – Διαδικασία προηγούμενης διαβούλευσης με τις κεντρικές αρχές άλλων κρατών μελών – Αντίρρηση ως προς τη χορήγηση θεώρησης – Προσφυγή κατά αποφάσεως περί απορρίψεως αίτησης θεώρησης – Έκταση του δικαστικού ελέγχου – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας]

(2021/C 35/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

R.N.N.S. (C-225/19), K.A. (C-226/19)

κατά

Minister van Buitenlandse Zaken

Διατακτικό

Το άρθρο 32, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού (ΕΚ) 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 610/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια, αφενός, ότι επιβάλλει στο κράτος μέλος που λαμβάνει, βάσει του άρθρου 32, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο vi, του κανονισμού 810/2009, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 610/2013, τελική απορριπτική απόφαση επί αίτησης θεώρησης, λόγω αντίρρησης διατυπωθείσας από άλλο κράτος μέλος ως προς τη χορήγηση της θεώρησης, την υποχρέωση να αναγράφει στην απόφασή του ποιο κράτος μέλος διατύπωσε την αντίρρηση, σε ποιο συγκεκριμένο λόγο απόρριψης βασίζεται η αντίρρηση αυτή, σε συνδυασμό, εν ανάγκη, με το ουσιώδες περιεχόμενο της αιτιολογήσεως της εν λόγω αντίρρησης, καθώς και ποια είναι η αρχή στην οποία ο αιτών τη θεώρηση μπορεί να απευθυνθεί για να πληροφορηθεί τα διαθέσιμα μέσα έννομης προστασίας στο άλλο αυτό κράτος μέλος και, αφετέρου, ότι, όταν ασκείται, δυνάμει του άρθρου 32, παράγραφος 3, του κανονισμού 810/2009, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 610/2013, προσφυγή κατά της ίδιας αυτής αποφάσεως, τα δικαστήρια του κράτους μέλους που έχει λάβει την απόφαση δεν μπορούν να εξετάσουν την επί της ουσίας νομιμότητα της αντίρρησης την οποία έχει διατυπώσει άλλο κράτος μέλος ως προς τη χορήγηση της θεώρησης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 187 της 03.06.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 2020 [αίτηση του Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Banca B. SA κατά A.A.A.

(Υπόθεση C-269/19) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Συνέπειες της διαπίστωσης του καταχρηστικού χαρακτήρα ορισμένης ρήτρας – Αντικατάσταση της καταχρηστικής ρήτρας – Τρόπος υπολογισμού του κυμαινόμενου επιτοκίου – Επιτρεπτό – Παραπομπή των συμβαλλομένων μερών σε διαπραγματεύσεις]

(2021/C 35/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Banca B. SA

κατά

A.A.A.

Διατακτικό

Κατ' ορθήν ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, όταν, κατόπιν της διαπίστωσης του καταχρηστικού χαρακτήρα των ρητρών που ορίζουν τον μηχανισμό καθορισμού του κυμαινόμενου επιτοκίου σε σύμβαση δανείου όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η σύμβαση δεν μπορεί να εξακολουθήσει να ισχύει χωρίς τις καταχρηστικές ρήτρες, ούτε υπάρχει στο εθνικό δίκαιο διάταξη ενδοτικού δικαίου η οποία να ισχύει αντί των ρητρών αυτών, ο εθνικός δικαστής οφείλει να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο του εσωτερικού δικαίου, προκειμένου να προστατεύσει τον καταναλωτή από τις ιδιαιτέρως επιζήμιες συνέπειες που θα μπορούσε να προκαλέσει εις βάρος του η ακύρωση της σύμβασης. Υπό περιστάσεις όπως αυτές της διαφοράς της κύριας δίκης, τίποτε δεν εμποδίζει τον εθνικό δικαστή, μεταξύ άλλων, να καλέσει τα μέρη να διαπραγματευθούν προκειμένου να καθορίσουν τον τρόπο υπολογισμού του επιτοκίου, υπό την προϋπόθεση ότι ο δικαστής θα ορίσει το πλαίσιο των διαπραγματεύσεων και ότι σκοπός τους θα είναι η επίτευξη πραγματικής ισορροπίας μεταξύ των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των συμβαλλομένων, λαμβανομένου ιδίως υπόψη του σκοπού προστασίας του καταναλωτή από τον οποίο διαπνέεται η οδηγία 93/13.

(¹) EE C 238 της 15.07.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 2020 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Istituto nazionale della previdenza sociale κατά WS

(Υπόθεση C-302/19) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2011/98/ΕΕ – Δικαιώματα των εργαζομένων από τρίτες χώρες στους οποίους έχει χορηγηθεί ενιαία άδεια – Άρθρο 12 – Δικαίωμα ίσης μεταχείρισης – Κοινωνική ασφάλιση – Ρύθμιση κράτους μέλους η οποία αποκλείει, για τον προσδιορισμό των δικαιωμάτων σε οικογενειακή παροχή, τα μέλη της οικογένειας του κατόχου ενιαίας άδειας που δεν διαμένουν εντός του εν λόγω κράτους μέλους)

(2021/C 35/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Istituto nazionale della previdenza sociale

κατά

WS

Διατακτικό

Το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 2011/98/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους υπηκόους τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος μέλος, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους βάσει της οποίας, για τον καθορισμό των δικαιωμάτων σε παροχή κοινωνικής ασφάλισης, δεν λαμβάνονται υπόψη τα μέλη της οικογένειας του κατόχου ενιαίας άδειας, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', της οδηγίας αυτής, τα οποία δεν διαμένουν εντός του κράτους μέλους, αλλά σε τρίτη χώρα, ενώ λαμβάνονται υπόψη τα μέλη της οικογένειας του υπηκόου του εν λόγω κράτους μέλους τα οποία διαμένουν σε τρίτη χώρα.

(¹) EE C 288 της 26.08.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 2020 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Istituto nazionale della previdenza sociale κατά VR

(Υπόθεση C-303/19) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2003/109/ΕΚ – Καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες – Άρθρο 11 – Δικαίωμα ίσης μεταχείρισης – Κοινωνική ασφάλιση – Ρύθμιση κράτους μέλους η οποία αποκλείει, για τον προσδιορισμό των δικαιωμάτων σε οικογενειακή παροχή, τα μέλη της οικογένειας του επί μακρόν διαμένοντος που δεν διαμένουν εντός του εν λόγω κράτους μέλους)

(2021/C 35/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Istituto nazionale della previdenza sociale

κατά

VR

Διατακτικό

Το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους βάσει της οποίας, για τον καθορισμό των δικαιωμάτων σε παροχή κοινωνικής ασφάλισης, δεν λαμβάνονται υπόψη τα μέλη της οικογένειας του επί μακρόν διαμένοντος, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο β', της οδηγίας αυτής, τα οποία δεν διαμένουν εντός του κράτους μέλους, αλλά σε τρίτη χώρα, ενώ λαμβάνονται υπόψη τα μέλη της οικογένειας του υπηκόου του εν λόγω κράτους μέλους τα οποία διαμένουν σε τρίτη χώρα, όταν το εν λόγω κράτος μέλος δεν δήλωσε την πρόθεσή του να κάνει χρήση της επιτρεπόμενης από το άρθρο 11, παράγραφος 2, της οδηγίας παρέκκλισης από την ίση μεταχείριση, κατά τη μεταφορά της οδηγίας αυτής στο εσωτερικό του δικαίου.

⁽¹⁾ EE C 288 της 26.08.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — BONVER WIN, a.s. κατά Ministerstvo financí ČR

(Υπόθεση C-311/19) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Περιορισμοί – Εθνική νομοθεσία που απαγορεύει την εκμετάλλευση τυχερών παιγνίων σε ορισμένους τόπους – Δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 56 ΣΛΕΕ – Υπαρξη διασυνοριακού στοιχείου)

(2021/C 35/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

BONVER WIN, a.s.

κατά

Ministerstvo financí ČR

Διατακτικό

Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ έχει εφαρμογή στην περίπτωση εγκατεστημένης σε κράτος μέλος εταιρίας που απώλεσε την άδειά της για εκμετάλλευση τυχερών παιγνίων κατόπιν της ενάρξεως ισχύος, στο εν λόγω κράτος μέλος, ρύθμισης η οποία καθορίζει τους τόπους όπου επιτρέπεται η διοργάνωση τέτοιων παιγνίων και η οποία εφαρμόζεται αδιακρίτως σε όλους τους παρέχοντες υπηρεσίες που ασκούν τη δραστηριότητά τους στο έδαφος του συγκεκριμένου κράτους μέλους, ανεξαρτήτως του αν αυτοί παρέχουν υπηρεσίες σε ημεδαπούς ή σε υπηκόους των λοιπών κρατών μελών, στην περίπτωση που μέρος της πελατείας της προέρχεται από άλλο κράτος μέλος και όχι από εκείνο στο οποίο είναι εγκατεστημένη.

(¹) EE C 213 της 24.06.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2020 [αίτηση του Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ingredion Germany GmbH κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-320/19) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Περιβάλλον – Οδηγία 2003/87/EK – Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου – Άρθρο 3, στοιχείο η' – Νεοεισερχόμενοι – Άρθρο 10α – Μεταβατικό καθεστώς δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων – Απόφαση 2011/278/ΕΕ – Άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο γ' – Επίπεδο δραστηριότητας που σχετίζεται με το καύσιμο – Άρθρο 18, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο – Εφαρμοστέος συντελεστής χρήσεως παραγωγικής ικανότητας)

(2021/C 35/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ingredion Germany GmbH κατά Bundesrepublik Deutschland

κατά

Bundesrepublik Deutschland

Διατακτικό

Το άρθρο 18, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι, για τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής σε νεοεισερχομένους, ο εφαρμοστέος συντελεστής χρήσεως παραγωγικής ικανότητας περιορίζεται σε τιμή κατώτερη του 100 %.

(¹) EE C 246 της 22.7.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2020 — Région de Bruxelles-Capitale κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-352/19 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως – Κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 – Διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2017/2324 – Ανανέωση της εγκρίσεως της δραστηρικής ουσίας γλυφosatη – Άρθρο 263 ΣΛΕΕ – Ενεργητική νομιμοποίηση περιφερειακής οντότητας – Άμεσος επηρεασμός]

(2021/C 35/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Région de Bruxelles-Capitale (εκπρόσωπος: A. Bailleux, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: X. Lewis, F. Castillo de la Torre, I. Naglis και F. Castilla Contreras)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει τη Région de Bruxelles-Capitale στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 220 της 1.7.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 2020 [αίτηση του Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) κατά Weareone.World BVBA, Wecandance NV

(Υπόθεση C-372/19) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Ανταγωνισμός – Άρθρο 102 ΣΛΕΕ – Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης – Έννοια των «μη δίκαιων τιμών» – Εταιρία συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων – Εν τοις πράγμασι μονοπωλιακή κατάσταση – Δεσπόζουσα θέση – Κατάχρηση – Εκτέλεση μουσικών έργων κατά τη διάρκεια μουσικών φεστιβάλ – Κλίμακα βασιζόμενη στα ακαθάριστα έσοδα από την πώληση εισιτηρίων εισόδου – Εύλογη σχέση με την παροχή υπηρεσιών εκ μέρους της εταιρίας συλλογικής διαχείρισης – Προσδιορισμός του μέρους του μουσικού ρεπερτορίου της εταιρίας συλλογικής διαχείρισης που πράγματι εκτελέστηκε)

(2021/C 35/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Ondernemingsrechtbank Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)

κατά

Weareone.World BVBA, Wecandance NV

Διατακτικό

Το άρθρο 102 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν συνιστά κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης, κατά την έννοια του άρθρου αυτού, η εκ μέρους εταιρίας συλλογικής διαχείρισης που κατέχει εν τοις πράγμασι μονοπώλιο εντός κράτους μέλους επιβολή στους διοργανωτές μουσικών εκδηλώσεων, σε σχέση με το δικαίωμα παρουσιάσεως μουσικών έργων στο κοινό, κλίμακας στην οποία:

— αφενός, τα οφειλόμενα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας υπολογίζονται βάσει χρεώσεως που εφαρμόζεται επί των ακαθάριστων εσόδων από την πώληση εισιτηρίων, χωρίς να είναι δυνατόν να αφαιρεθεί από τα έσοδα αυτά το σύνολο των επιβαρύνσεων που αφορούν την οργάνωση του φεστιβάλ και δεν έχουν σχέση με τα μουσικά έργα που εκτελούνται σ' αυτό, εφόσον, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των σχετικών περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, τα δικαιώματα που πράγματι χρεώνονται από την εταιρία συλλογικής διαχείρισης κατ' εφαρμογήν της κλίμακας αυτής δεν είναι υπερβολικά υψηλά υπό το πρίσμα, μεταξύ άλλων, της οικονομικής αξίας που προκύπτει από τη χρήση αυτή και της οικονομικής αξίας των υπηρεσιών που παρέχει η εταιρία συλλογικής διαχείρισης, όπερ εναπόκειται στον εθνικό δικαστή να ελέγξει, και

- αφετέρου, γίνεται χρήση ενός κλιμακωτού κατ' αποκοπήν συστήματος προκειμένου να προσδιορισθεί, επί του συνόλου των μουσικών έργων που εκτελέστηκαν, ποιο μέρος αντλείται από το ρεπερτόριο της εν λόγω εταιρίας συλλογικής διαχείρισης, εφόσον δεν υφίσταται άλλη μέθοδος η οποία να καθιστά δυνατό τον ακριβέστερο εντοπισμό και ποσοτικό προσδιορισμό της χρήσεως των έργων αυτών και η οποία να είναι ικανή να υλοποιήσει τον ίδιο θεμιτό σκοπό, ήτοι την προστασία των συμφερόντων των δημιουργών, των συνθετών και των εκδοτών μουσικών έργων· στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει τούτο, υπό το πρίσμα της συγκεκριμένης περιπτώσεως της οποίας έχει επιληφθεί και λαμβάνοντας υπόψη όλες τις κρίσιμες περιστάσεις, συμπεριλαμβανομένης της διαθεσιμότητας και της αξιοπιστίας των παρασχεθέντων στοιχείων, καθώς και των υφιστάμενων τεχνολογικών εργαλείων.

(¹) EE C 270 της 12.08.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 24ης Νοεμβρίου 2020 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Viasat Broadcasting UK Ltd κατά TV2/Danmark A/S, Βασιλείου της Δανίας

(Υπόθεση C-445/19) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Κρατικές ενισχύσεις – Δημόσια ραδιοτηλεοπτική εταιρία – Άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ – Υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος – Ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά – Άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ – Κοινοποίηση – Έλλειψη – Υποχρέωση του δικαιούχου να καταβάλει τόκους για το χρονικό διάστημα κατά το οποίο η ενίσχυση αυτή ήταν παράνομη – Υπολογισμός των τόκων – Ποσά που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη)

(2021/C 35/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Viasat Broadcasting UK Ltd

κατά

TV2/Danmark A/S, Βασιλείου της Δανίας

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι τα εθνικά δικαστήρια έχουν την υποχρέωση να επιβάλουν στον αποδέκτη κρατικής ενίσχυσης χορηγηθείσας κατά παράβαση της διάταξης αυτής την καταβολή τόκων για το χρονικό διάστημα κατά το οποίο η ενίσχυση ήταν παράνομη, ακόμη και όταν η Επιτροπή κρίνει, με την τελική απόφασή της, ότι η εν λόγω ενίσχυση είναι συμβατή με την εσωτερική αγορά σύμφωνα με το άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.
- 2) Το άρθρο 108 παράγραφος 3, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι τα εθνικά δικαστήρια έχουν την υποχρέωση να επιβάλουν στον αποδέκτη κρατικής ενίσχυσης χορηγηθείσας κατά παράβαση της διάταξης αυτής την καταβολή τόκων για το χρονικό διάστημα κατά το οποίο η ενίσχυση ήταν παράνομη, ακόμη και στην περίπτωση ενισχύσεων τις οποίες ο εν λόγω αποδέκτης έχει μεταβιβάσει σε συνδεδεμένες με αυτόν επιχειρήσεις και ενισχύσεων οι οποίες του καταβλήθηκαν από επιχείρηση ελεγχόμενη από το Δημόσιο.

(¹) EE C 270 της 12.8.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 24ης Νοεμβρίου 2020 [αίτηση του Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά AZ

(Υπόθεση C-510/19) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Άρθρο 6, παράγραφος 2 – Έννοια της «δικαστικής αρχής εκτέλεσης» – Άρθρο 27, παράγραφος 2 – Κανόνας της ειδικότητας – Άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', και παράγραφος 4 – Παρέκκλιση – Δίωξη για «αξιόποινη πράξη πέραν εκείνης για την οποία παραδόθηκε» ο καταζητούμενος – Συγκατάθεση της δικαστικής αρχής εκτέλεσεως – Συγκατάθεση της εισαγγελικής αρχής του κράτους μέλους εκτελέσεως)

(2021/C 35/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Brussel

Ποινική δίκη κατά

AZ

παρισταμένων των: Openbaar Ministerie, YU, ZV

Διατακτικό

- 1) Η έννοια της «δικαστικής αρχής εκτέλεσης», στο άρθρο 6, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, συνιστά αυτοτελή έννοια του δικαίου της Ένωσης, που πρέπει να ερμηνεύεται ως περιλαμβάνουσα τις αρχές κράτους μέλους οι οποίες, χωρίς να είναι κατ' ανάγκη δικαστές ή δικαστήρια, μετέχουν στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης εντός του κράτους μέλους αυτού, ενεργούν κατά τρόπο ανεξάρτητο κατά την άσκηση των καθηκόντων που είναι συμφυή με την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και ασκούν τα καθήκοντά τους στο πλαίσιο διαδικασίας που ικανοποιεί τις απαιτήσεις της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.
- 2) Το άρθρο 6, παράγραφος 2, καθώς και το άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', και παράγραφος 4, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299, έχουν την έννοια ότι ο εισαγγελέας κράτους μέλους ο οποίος, έστω και αν μετέχει στην απονομή της δικαιοσύνης, μπορεί, στο πλαίσιο της ασκήσεως της εξουσίας του προς λήψη αποφάσεως, να λάβει από την εκτελεστική εξουσία οδηγίες σε συγκεκριμένη υπόθεση δεν συνιστά «δικαστική αρχή εκτέλεσης», κατά την έννοια των διατάξεων αυτών.

⁽¹⁾ ΕΕ C 312 της 16.9.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-767/19) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους – Οδηγίες 2009/72/ΕΚ και 2009/73/ΕΚ – Εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου – Αποτελεσματικός διαχωρισμός μεταξύ της διαχείρισεως των συστημάτων μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου, αφενός, και των δραστηριοτήτων προμήθειας και παραγωγής, αφετέρου – Σύσταση και λειτουργία ανεξάρτητων εθνικών ρυθμιστικών αρχών)

(2021/C 35/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: O. Beynet και Y. G. Marinova)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: L. Van den Broeck, M. Jacobs και C. Pochet, επικουρούμενες από τον G. Block, avocat)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο του Βελγίου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2009/72/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/EK, και από την οδηγία 2009/73/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 2003/55/EK, καθόσον παρέλειψε να μεταφέρει προσηκόντως στην εσωτερική έννομη τάξη:
 - το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, αμφοτέρων των οδηγιών 2009/72 και 2009/73·
 - το άρθρο 37, παράγραφος 4, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2009/72 και το άρθρο 41, παράγραφος 4, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2009/73·
 - το άρθρο 37, παράγραφος 6, στοιχεία α' έως γ', και παράγραφος 9, της οδηγίας 2009/72 και το άρθρο 41, παράγραφος 6, στοιχεία α' έως γ', και παράγραφος 9, της οδηγίας 2009/73.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 10 της 13.1.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 2020 [αίτηση του Okresný súd Košice I (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — NI, OJ, PK κατά Sociálna poisťovňa

(Υπόθεση C-799/19) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Οδηγία 2008/94/EK – Άρθρα 2 και 3 – Προστασία των εργαζομένων σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη – Έννοιες των «ανεξόφλητων απαιτήσεων των μισθωτών» και της «αφερεγγυότητας του εργοδότη» – Εργατικό ατύχημα – Θάνατος του εργαζομένου – Χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης – Είσπραξη της απαιτήσεως από τον εργοδότη – Αδυναμία εισπράξεως – Οργανισμός εγγυήσεως)

(2021/C 35/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Okresný súd Košice I

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

NI, OJ, PK

κατά

Sociálna poisťovňa

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/94/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, περί προστασίας των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη έχει την έννοια ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι εργοδότης ευρίσκεται σε «κατάσταση αφερεγγυότητας» στην περίπτωση που έχει κατατεθεί κατ' αυτού αίτηση αναγκαστικής εκτελέσεως η οποία αφορά επιδικασθείσα απαίτηση χρηματικής ικανοποιήσεως, αλλά κατά τη διάρκεια της εκτελεστικής διαδικασίας αναγνωρίστηκε η αδυναμία εισπράξεως της απαίτησεως λόγω της εκ των πραγμάτων αφερεγγυότητας του εργοδότη αυτού. Εντούτοις, εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει αν, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 4, της οδηγίας, το οικείο κράτος μέλος αποφάσισε να επεκτείνει την προβλεπόμενη από την εν λόγω οδηγία προστασία των μισθωτών σε μια τέτοια περίπτωση αφερεγγυότητας, η οποία διαπιστώθηκε μέσω άλλων διαδικασιών πέραν εκείνων που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο 2, παράγραφος 1, τις οποίες προβλέπει το εθνικό δίκαιο.

- 2) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, και το άρθρο 3 της οδηγίας 2008/94/EK έχουν την έννοια ότι χρηματική ικανοποίηση την οποία οφείλει ο εργοδότης στους επιζώντες συγγενείς λόγω της ψυχικής οδύνης που υπέστησαν συνεπεία του θανάτου υπαλλήλου από εργατικό ατύχημα μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά «απαίτηση μισθωτών από συμβάσεις εργασίας ή από σχέσεις εργασίας», κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, της οδηγίας, μόνον όταν εμπίπτει στην έννοια της «αμοιβής εργασίας», όπως αυτή ορίζεται από το εθνικό δίκαιο, όπερ εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εκτιμήσει.

(¹) EE C 19 της 20.01.2020.

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Ιουλίου 2018 ο Oliver Spieker κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 8 Μαΐου 2018 στην υπόθεση T-92/18, Oliver Spieker κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-455/18 P)

(2021/C 35/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Oliver Spieker (εκπρόσωποι: A. Schönfleisch, O. Spieker, M. Alber, N. Willich, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο αναηρεσίων ζητεί

- την αναίρεση της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 8ης Μαΐου 2018 στην υπόθεση T-92/18, Spieker κατά EUIPO (Science for a better skin), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 12ης Δεκεμβρίου 2017 (R1067/2017-4), η οποία είχε απορρίψει την προσφυγή του ανααιρεσιόντος με αίτημα την ακύρωση της από 20 Μαρτίου 2017 αποφάσεως του τμήματος του καθού·
- την ακύρωση της από 12 Δεκεμβρίου 2017 αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO (R1067/2017-4);
- να καταδικαστεί το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των αναγκαίων εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο ανααιρεσιών στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τέταρτου τμήματος προσφυγών και του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με διάταξη της 8ης Δεκεμβρίου 2020, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (όγδοο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναρέσεως και έκρινε ότι ο ηττηθείς διάδικος πρέπει να φέρει τα δικαστικά έξοδα.

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Ιουνίου 2020 ο João Miguel Barata κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 2 Απριλίου 2020 στην υπόθεση T-81/18, Barata κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-259/20 P)

(2021/C 35/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναηρεσίων: João Miguel Barata (εκπρόσωποι: G. Pandey, avocat, D. Rovetta, avocat, V. Villante, avvocato)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Με διάταξη της 3ης Δεκεμβρίου 2020, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναρέσεως ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη και έκρινε ότι ο ανααιρεσιών φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Ιουλίου 2020 η Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 13 Μαΐου 2020 στην υπόθεση T-445/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-307/20 P)

(2021/C 35/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (εκπρόσωποι: P. Lange, A. Auler, M. Wenz, C. Möller, Rechtsanwälte)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Με διάταξη της 29ης Οκτωβρίου 2020, το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναιρέσεων) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και έκρινε ότι η ανααιρεσείουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Ιουλίου 2020 η Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 13 Μαΐου 2020 στην υπόθεση T-535/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-308/20 P)

(2021/C 35/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (εκπρόσωποι: P. Lange, A. Auler, M. Wenz, C. Möller, Rechtsanwälte)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Με διάταξη της 29ης Οκτωβρίου 2020, το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναιρέσεων) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και έκρινε ότι η ανααιρεσείουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Ιουλίου 2020 η Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 13 Μαΐου 2020 στην υπόθεση T-443/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-309/20 P)

(2021/C 35/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (εκπρόσωποι: P. Lange, A. Auler, M. Wenz, C. Möller, Rechtsanwälte)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Με διάταξη της 29ης Οκτωβρίου 2020, το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναιρέσεων) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και έκρινε ότι η ανααιρεσίμουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Ιουλίου 2020 η Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 13 Μαΐου 2020 στην υπόθεση T-446/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-310/20 P)

(2021/C 35/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίμουσα: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (εκπρόσωποι: P. Lange, A. Auler, M. Wenz, C. Möller, Rechtsanwälte)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Με διάταξη της 29ης Οκτωβρίου 2020, το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναιρέσεων) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και έκρινε ότι η ανααιρεσίμουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Ιουλίου 2020 η Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 13 Μαΐου 2020 στην υπόθεση T-444/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-311/20 P)

(2021/C 35/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίμουσα: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (εκπρόσωποι: P. Lange, A. Auler, M. Wenz, C. Möller, Rechtsanwälte)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Με διάταξη της 29ης Οκτωβρίου 2020, το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναιρέσεων) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και έκρινε ότι η ανααιρεσίμουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Ιουλίου 2020 η Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 13 Μαΐου 2020 στην υπόθεση T-534/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-312/20 P)

(2021/C 35/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίμουσα: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (εκπρόσωποι: P. Lange, A. Auler, M. Wenz, C. Möller, Rechtsanwälte)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Με διάταξη της 29ης Οκτωβρίου 2020, το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναιρέσεων) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και έκρινε ότι η αναιρεσείουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Πορτογαλία) στις 16 Ιουλίου 2020 — VO κλπ. κατά SATA International — Azores Airlines SA

(Υπόθεση C-316/20)

(2021/C 35/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: VO, ZO, ML, NB, KE, JE, PI, VY

Εναγομένη: SATA International — Azores Airlines SA

Προδικαστικό ερώτημα

Εμπίπτουν στην έννοια των ταξιδίων με μειωμένο ναύλο που δεν διατίθεται άμεσα ή έμμεσα στο κοινό οι επιβάτες οι οποίοι έχουν πληρώσει μέρος του αντιτίμου του εισιτηρίου τους, όταν η αεροπορική εταιρία έχει επωμισθεί το υπόλοιπο μέρος του αντιτίμου στο πλαίσιο χορηγίας αθλητικής εκδήλωσης;

Με διάταξη της 26ης Νοεμβρίου 2020, το Δικαστήριο (ένατο τμήμα) αποφάνθηκε:

Το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 ⁽¹⁾, έχει την έννοια ότι ο εν λόγω κανονισμός δεν έχει εφαρμογή στην περίπτωση επιβάτη ο οποίος ταξιδεύει με εισιτήριο ειδικής τιμής εκδοθέν από αερομεταφορέα στο πλαίσιο χορηγίας εκδήλωσης, το οποίο προορίζεται μόνο για συγκεκριμένα πρόσωπα και εκδίδεται υπό τον όρο της προηγούμενης και εξατομικευμένης έγκρισης εκ μέρους του οικείου αερομεταφορέα.

⁽¹⁾ ΕΕ 2004, L 46, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Αυγούστου 2020 η Dermavita Co. Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 25 Ιουνίου 2020 στην υπόθεση T-104/19, Dermavita κατά EUIPO — Allergan Holdings France (JUVÉDERM)

(Υπόθεση C-400/20 P)

(2021/C 35/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Dermavita Co. Ltd (εκπρόσωπος: D. Todorov, адвокат)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Allergan Holdings France

Με διάταξη της 3ης Δεκεμβρίου 2020, το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξέτασεως των αναρρέσεων) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και έκρινε ότι η αναρρεσείουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Σεπτεμβρίου 2020 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 15 Ιουλίου 2020 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-778/16 και T-892/16, Ιρλανδία κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-465/20 P)

(2021/C 35/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn, P.-J. Loewenthal και F. Tomat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ιρλανδία, Apple Sales International (ASI), Apple Operations Europe (AOE), Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, Δημοκρατία της Πολωνίας, Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ

Αιτήματα

Η αναρρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρρέσει την αναερσιβαλλόμενη απόφαση·
- να απορρίψει τους τέσσερις πρώτους και τον όγδοο λόγο ακυρώσεως στην υπόθεση T-778/16 και τους πέντε πρώτους, τον όγδοο και τον δέκατο τέταρτο λόγο ακυρώσεως στην υπόθεση T-892/16·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί των λόγων ακυρώσεως που δεν εξετάστηκαν ήδη· και
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας και της κατ' αναίρεση δίκης.

Λόγοι αναρρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή προβάλλει δύο λόγους προς στήριξη της αναρρέσεως.

Πρώτος λόγος αναρρέσεως: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πολλαπλή νομική πλάνη, καθόσον απέρριψε τη διαπίστωση της προσβαλλόμενης πρωτοδικώς απόφασης (') περί ύπαρξης πλεονεκτήματος. Ο λόγος αυτός αναρρέσεως αποτελείται από τρία σκέλη.

- Πρώτον, στις σκέψεις 125, 183 έως 187, 228, 242, 243 και 249 της αναερσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία της πρωτοδικώς προσβαλλόμενης απόφασης κρίνοντας ότι η κύρια διαπίστωση που περιέχεται σε αυτήν περί ύπαρξης πλεονεκτήματος βασιζόταν αποκλειστικώς στην έλλειψη υπαλλήλων και φυσικής παρουσίας στην έδρα της ASI και της ΑΟΕ και δεν προσπάθησε να αποδείξει ότι τα ιρλανδικά υποκαταστήματα της ASI και της ΑΟΕ στην πραγματικότητα ασκούσαν λειτουργίες που δικαιολογούσαν τον επιμερισμό των αδειών διανοητικής ιδιοκτησίας της Apple σε αυτά τα υποκαταστήματα. Οι αιτιολογικές σκέψεις 281 έως 305 της πρωτοδικώς προσβαλλόμενης απόφασης αναλύουν τις πραγματικές λειτουργίες που ασκούσαν οι εταιρικές έδρες και τα ιρλανδικά υποκαταστήματα προκειμένου να δικαιολογηθεί ο επιμερισμός των αδειών διανοητικής ιδιοκτησίας της Apple στα ιρλανδικά υποκαταστήματα. Το γεγονός ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν προέβη σε ορθή εξέταση της δομής και του περιεχομένου της πρωτοδικώς προσβαλλόμενης απόφασης καθώς και των διευκρινίσεων που παρέθεσε η Επιτροπή στα δικόγραφα της σχετικά με τις λειτουργίες που ασκούσαν οι εταιρικές έδρες και τα ιρλανδικά υποκαταστήματα αποτελεί διαδικαστικό ελάττωμα. Η επακόλουθη παραδοχή του Γενικού Δικαστηρίου, στις σκέψεις 268 έως 283, 286 και 287 της αναερσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η πρωτοδικώς προσβαλλόμενη απόφαση εξετάζει τις λειτουργίες των ιρλανδικών υποκαταστημάτων προκειμένου να δικαιολογηθεί ο επιμερισμός των αδειών διανοητικής ιδιοκτησίας της Apple σε αυτά αποτελεί αντιφατική αιτιολογία, η οποία ισοδυναμεί με έλλειψη αιτιολογίας.
- Δεύτερον, στις σκέψεις 267, 269, 273, 274, 275, 277, 281, 283, 298 έως 302 της αναερσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο δεν τηρεί την προσέγγιση της χωριστής νομικής οντότητας και την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού, πράγμα που συνιστά παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, και/ή παραμόρφωση του εθνικού δικαίου, με την επίκληση λειτουργιών που ασκεί η Apple Inc. προκειμένου να απορριφθεί ο επιμερισμός από την πρωτοδικώς προσβαλλόμενη απόφαση των αδειών διανοητικής ιδιοκτησίας στα ιρλανδικά υποκαταστήματα. Η μη εξέταση από το Γενικό Δικαστήριο των εξηγήσεων που περιέχονται στις αιτιολογικές σκέψεις 308 έως 318 της πρωτοδικώς προσβαλλόμενης απόφασης και στα υπομνήματα της Επιτροπής σχετικά με τους λόγους για τους οποίους οι λειτουργίες που ασκεί η Apple Inc. δεν σχετίζονται με τον επιμερισμό του κέρδους εντός της ASI και της ΑΟΕ συνιστά διαδικαστική πλημμέλεια και έλλειψη αιτιολογίας.

- Τρίτον, στις σκέψεις 301 και 303 έως 309 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο δεν τηρεί την προσέγγιση της χωριστής νομικής οντότητας και την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού, πράγμα που συνιστά παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, και/ή παραμόρφωση του εθνικού δικαίου, καθόσον έκρινε ότι οι επίσημες πράξεις των διευθυντών της ASI και της ΑΟΕ αποτελούν λειτουργίες που ασκούνται από τα κεντρικά γραφεία τους όσον αφορά τις άδειες διανοητικής ιδιοκτησίας της Apple. Η μη εξέταση από το Γενικό Δικαστήριο των εξηγήσεων της Επιτροπής που περιέχονται στην πρωτοδίκως προσβαλλομένη απόφαση και στα υπομνήματά της σχετικά με τους λόγους για τους οποίους οι πράξεις αυτές δεν αποτελούν λειτουργίες που ασκούνται από τα κεντρικά γραφεία όσον αφορά την εφαρμογή της προσέγγισης της χωριστής νομικής οντότητας και της αρχής του πλήρους ανταγωνισμού συνιστά διαδικαστική πλημμέλεια και έλλειψη αιτιολογίας. Το γεγονός ότι το Γενικό Δικαστήριο βασίστηκε σε απαράδεκτα αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη της διαπίστωσης του συνιστά διαδικαστική πλημμέλεια.

Δεύτερος λόγος αναιρέσεως: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πολλαπλή νομική πλάνη, καθόσον απέρριψε την επικουρική διαπίστωση της πρωτοδίκως προσβαλλομένης απόφασης περί ύπαρξης πλεονεκτήματος. Ο λόγος αυτός αναιρέσεως αποτελείται από τρία σκέλη.

- Πρώτον, στις σκέψεις 349, 416, 434 και 435 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη κατά την εφαρμογή των απαιτήσεων περί απόδειξης στις οποίες πρέπει να ανταποκρίνεται η Επιτροπή προκειμένου να αποδείξει την ύπαρξη πλεονεκτήματος.
- Δεύτερον, στις σκέψεις 315 έως 481 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο διαπράττει διαδικαστική πλημμέλεια καθόσον στηρίζεται σε επιχειρήματα προς απόρριψη της επικουρικής διαπίστωσης περί ύπαρξης πλεονεκτήματος τα οποία δεν προέβλεπαν ούτε η Ιρλανδία ούτε η ASI και η ΑΟΕ με τα πρωτοδίκως υποβληθέντα δικόγραφα τους.
- Τρίτον, στις σκέψεις 315 έως 481 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα την πρωτοδίκως προσβαλλομένη απόφαση και παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και/ή παραμόρφωσε το εθνικό δίκαιο, καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι με την πρωτοδίκως προσβαλλομένη απόφαση δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη πλεονεκτήματος βάσει του επικουρικού συλλογισμού που διατυπώνεται σε αυτήν.

(¹) Απόφαση (ΕΕ) 2017/1283 της Επιτροπής, της 30ής Αυγούστου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.38373 (2014/C) (πρώην 2014/NN) (πρώην 2014/CP) που χορηγήθηκε από την Ιρλανδία στην Apple (ΕΕ 2017, L 187, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Mons (Βέλγιο) στις
5 Οκτωβρίου 2020 — TP κατά Institut des Experts en Automobiles**

(Υπόθεση C-502/20)

(2021/C 35/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Mons

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών, πρωτοδίκως εναγόμενος: TP

Εφεσίβλητο, πρωτοδίκως ενάγων: Institut des Experts en Automobiles

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 5, παράγραφος 1, σημείο 2, στοιχείο b, και του άρθρου 6 του βελγικού νόμου της 15ης Μαΐου 2007 περί αναγνωρίσεως και προστάσεως του επαγγέλματος του εμπειρογνώμονα αυτοκινήτων, όπως ερμηνεύονται σε συνδυασμό με τις διατάξεις του νόμου της 12ης Φεβρουαρίου 2008 περί θεσπίσεως γενικού πλαισίου για την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων όσον αφορά την ΕΕ, ιδίως σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 6, 8 και 9, την έννοια ότι ο παρέχων υπηρεσίες ο οποίος μεταφέρει την εγκατάστασή του σε άλλο κράτος μέλος δεν δύναται, κατόπιν της αλλαγής αυτής του τόπου εγκατάστασής του, εν προκειμένω του Βελγίου, να εγγραφεί στο τηρούμενο από το ΙΕΑ μητρώο παρόχων υπηρεσιών σε προσωρινή και περιστασιακή βάση, προκειμένου να ασκεί εκεί δραστηριότητα προσωρινά και περιστασιακά; Συνάδει μια τέτοια ερμηνεία με την ελευθερία εγκατάστασης που αναγνωρίζεται από το δίκαιο της Ένωσης;

- 2) Συνάδουν με τις προμνημονευθείσες διατάξεις της οδηγίας 2005/36/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων⁽¹⁾, οι διατάξεις του άρθρου 5, παράγραφος 1, σημείο 2, στοιχείο b, και του άρθρου 6 του βελγικού νόμου της 15ης Μαΐου 2007 περί αναγνώρισεως και προστασίας του επαγγέλματος του εμπειρογνώμονα αυτοκινήτων, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του νόμου της 12ης Φεβρουαρίου 2008 περί θεσπίσεως γενικού πλαισίου για την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων όσον αφορά την ΕΕ, ιδίως σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 6, 8 και 9, ερμηνευόμενες υπό την έννοια ότι για να θεωρηθεί η δραστηριότητα ως προσωρινή και περιστασιακή δεν θα πρέπει ο εγκατεστημένος σε ένα κράτος μέλος πάροχος να παρέχει υπηρεσίες εντός άλλου κράτους μέλους εάν οι υπηρεσίες αυτές έχουν επαναλαμβανόμενο χαρακτήρα, έστω και αν δεν παρέχονται σε τακτική βάση, ή να αποκτά ορισμένη υποδομή εντός του άλλου αυτού κράτους μέλους;

⁽¹⁾ ΕΕ 2005, L 255, σ. 22.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Αυστρία) στις 19 Οκτωβρίου 2020 — J.P. κατά B.d.S.L.

(Υπόθεση C-521/20)

(2021/C 35/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: J.P.

Καθής: B.d.S.L.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ιδίως σε συνδυασμό με την οδηγία για το ευρωπαϊκό σήμα τελών κυκλοφορίας 1999/62/EK⁽¹⁾) την έννοια ότι ο συνδυασμός εθνικών ρυθμίσεων —όπως το άρθρο 20, παράγραφος 2, του BStMG σε συνδυασμό με το άρθρο 22, παράγραφος 2, του VStG— με τον οποίο επιβάλλεται σώρευση διώξεων και κυρώσεων ποινικού χαρακτήρα για διαδοχικές παραβάσεις της υποχρέωσης καταβολής τελών διόδων που έχουν διαπραχθεί σε διαφορετικά τμήματα διαδρομής, αντιβαίνει στην αρχή *ne bis in idem*, εκτός αν προβλεφθεί, συναφώς, σε νομοθετικό επίπεδο υποχρέωση συντονισμού όλων των αρχών και δικαστηρίων που είναι αρμόδια για τη διεξαγωγή της εν λόγω ποινικής διαδικασίας καθώς και ρητή δέσμευση για την αποτελεσματική εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας όσον αφορά το ύψος της συνολικής κυρώσεως;

⁽¹⁾ Οδηγία 1999/62/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 1999, περί επιβολής τελών στα βαρέα φορτηγά οχήματα που χρησιμοποιούν ορισμένα έργα υποδομής (ΕΕ 1991, L 187, σ. 42).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 19 Οκτωβρίου 2020 — ΟΕ κατά VY

(Υπόθεση C-522/20)

(2021/C 35/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: ΟΕ

Αναιρεσίβλητη: VY

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', έκτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 ⁽¹⁾ στην αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων που καθιερώνεται στο άρθρο 18 ΣΛΕΕ, διότι προβλέπει, ανάλογα με την ιθαγένεια του ενάγοντος, βραχύτερη διάρκεια διαμονής του τελευταίου σε σχέση με εκείνη που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', πέμπτη περίπτωση, του κανονισμού 2201/2003 ως προϋπόθεση για τη διεθνή δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους διαμονής;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Έχει η εν λόγω παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων ως αποτέλεσμα ότι, σύμφωνα με τον γενικό κανόνα του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', πέμπτη περίπτωση, του κανονισμού 2201/2003, προϋπόθεση επικλήσεως της διεθνούς δικαιοδοσίας των δικαστηρίων του τόπου διαμονής είναι για όλους τους ενάγοντες, ανεξαρτήτως της ιθαγένειάς τους, η δωδεκάμηνη διαμονή ή είναι προϋπόθεση για όλους τους ενάγοντες η εξάμηνη διαμονή;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 (ΕΕ 2003, L 338, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 19 Οκτωβρίου 2020 — Association France Nature Environnement κατά Premier ministre και Ministre de la Transition écologique et solidaire

(Υπόθεση C-525/20)

(2021/C 35/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Association France Nature Environnement

Καθών: Premier ministre, Ministre de la Transition écologique et solidaire

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων ⁽¹⁾, την έννοια ότι επιτρέπει στα κράτη μέλη, όταν εγκρίνουν ένα πρόγραμμα ή ένα έργο, να μην λαμβάνουν υπόψη τις προσωρινές επιπτώσεις μικρής διάρκειας οι οποίες δεν έχουν μακροπρόθεσμες συνέπειες στην κατάσταση των επιφανειακών υδάτων;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ποιες προϋποθέσεις πρέπει να πληρούν τα εν λόγω προγράμματα και σχέδια για τους σκοπούς του άρθρου 4 της οδηγίας και ιδίως των παραγράφων του 6 και 7;

⁽¹⁾ ΕΕ 2000, L 327, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 21 Οκτωβρίου 2020 — Finanzamt B κατά W AG

(Υπόθεση C-538/20)

(2021/C 35/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Καθού και αναιρεσείον: Finanzamt B

Προσφεύγουσα και αναιρεσίβλητη: W AG

Παραμβαίνον: Bundesministerium der Finanzen

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 43 ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 48 ΕΚ (νυν άρθρο 49 ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 54 ΣΛΕΕ) την έννοια ότι αντιτίθεται σε νομοθεσία κράτους μέλους η οποία απαγορεύει σε εδρεύουσα στην ημεδαπή εταιρία να εκπέσει από τα φορολογητέα κέρδη της τις ζημίες της ευρισκόμενης σε άλλο κράτος μέλος μόνιμης επιχειρηματικής εγκατάστασας, όταν, αφενός, η εταιρία έχει εξαντλήσει όλες τις δυνατότητες εκπτώσεως των εν λόγω ζημιών που της παρέχει η νομοθεσία του κράτους μέλους όπου βρίσκεται η εν λόγω μόνιμη επιχειρηματική εγκατάσταση και, αφετέρου, δεν έχει πλέον έσοδα από την εν λόγω μόνιμη επιχειρηματική εγκατάσταση, ώστε να μην υπάρχει πλέον δυνατότητα συνυπολογισμού των ζημιών στο εν λόγω κράτος μέλος («οριστικές» ζημίες), ακόμη και αν η οικεία νομοθεσία προβλέπει την απαλλαγή κερδών και ζημιών βάσει διμερούς συμβάσεως για την αποφυγή της διπλής φορολόγησης συναφθείσας μεταξύ των δύο κρατών μελών;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Έχει το άρθρο 43 ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 48 ΕΚ (νυν άρθρο 49 ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 54 ΣΛΕΕ) την έννοια ότι αντιτίθεται επίσης στις διατάξεις του γερμανικού νόμου περί φόρου επιτηδεύματος που απαγορεύουν σε εδρεύουσα στην ημεδαπή εταιρία να εκπέσει από τα φορολογητέα κέρδη από την άσκηση βιομηχανικής ή εμπορικής δραστηριότητας τις «οριστικές» ζημίες, όπως αυτές περί των οποίων γίνεται λόγος στο πρώτο ερώτημα, της ευρισκόμενης σε άλλο κράτος μέλος μόνιμης επιχειρηματικής εγκατάστασας;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Είναι δυνατόν, σε περίπτωση διακοπής λειτουργίας της ευρισκόμενης σε άλλο κράτος μέλος μόνιμης επιχειρηματικής εγκατάστασας, να υφίστανται «οριστικές» ζημίες, όπως αυτές περί των οποίων γίνεται λόγος στο πρώτο ερώτημα, μολονότι υπάρχει, τουλάχιστον θεωρητικώς, η δυνατότητα να ανοίξει η εταιρία εκ νέου μόνιμη επιχειρηματική εγκατάσταση στο οικείο κράτος μέλος, της οποίας τα κέρδη θα μπορούσαν ενδεχομένως να συμψηφιστούν με προηγούμενες ζημίες;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο και στο τρίτο ερώτημα: Θεωρούνται ως «οριστικές» ζημίες, όπως αυτές περί των οποίων γίνεται λόγος στο πρώτο ερώτημα, που πρέπει να συνυπολογισθούν από το κράτος όπου έχει την έδρα της η μητρική εταιρία, και οι ζημίες εκείνες μιας μόνιμης επιχειρηματικής εγκατάστασας οι οποίες μπορούσαν, σύμφωνα με το δικαίωμα του κράτους όπου βρίσκεται η μόνιμη επιχειρηματική εγκατάσταση, να μεταφερθούν τουλάχιστον μία φορά σε επόμενη φορολογική χρήση;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο και στο τρίτο ερώτημα: Περιορίζεται η υποχρέωση συνυπολογισμού των διασυννοριακών «οριστικών» ζημιών στα ποσά ζημίας, τα οποία η εταιρία θα μπορούσε να έχει υπολογίσει στο οικείο κράτος όπου βρίσκεται η μόνιμη επιχειρηματική εγκατάσταση, αν ο συνυπολογισμός των ζημιών δεν αποκλείεται στο εν λόγω κράτος;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Saarbrücken (Γερμανία) στις
26 Οκτωβρίου 2020 — Koch Media GmbH κατά FU

(Υπόθεση C-559/20)

(2021/C 35/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Saarbrücken

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και εκκαλούσα: Koch Media GmbH

Εναγόμενος και εφεσίβλητος: FU

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) α) Έχει το άρθρο 14 της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (¹), την έννοια ότι ο σχετικός κανόνας περιλαμβάνει ως «δικαστικά έξοδα» ή «λοιπές δαπάνες» τα αναγκαία δικηγορικά έξοδα στα οποία υποβάλλεται ο δικαιούχος δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας κατά την έννοια του άρθρου 2 της εν λόγω οδηγίας για να προβάλει, με εξώδικη όχληση, αξίωση παραλείψεως έναντι του προσβάλλοντος τα δικαιώματα αυτά;

β) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 1α): Έχει το άρθρο 13 της οδηγίας 2004/48 την έννοια ότι ο σχετικός κανόνας περιλαμβάνει ως «αποζημίωση» τα δικηγορικά έξοδα που μνημονεύονται στο ερώτημα 1α);

2) α) Λαμβανομένων υπόψη ιδίως

— των άρθρων 3, 13 και 14 της οδηγίας 2004/48,

— του άρθρου 8 της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας 2001/29 ⁽¹⁾, και

— του άρθρου 7 της οδηγίας 2009/24/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, για τη νομική προστασία των προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών (Κωδικοποιημένη έκδοση) ⁽²⁾,

έχει το δίκαιο της Ένωσης την έννοια ότι ο δικαιούχος δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας κατά την έννοια του άρθρου 2 της οδηγίας 2004/48 έχει κατ' αρχήν αξίωση αποζημιώσεως για το σύνολο, ή εν πάση περιπτώσει ένα εύλογο και σημαντικό μέρος, των δικηγορικών εξόδων που μνημονεύονται στο ερώτημα 1α) ακόμη και στην περίπτωση που

— η επίμαχη προσβολή δικαιώματος τελέστηκε από φυσικό πρόσωπο εκτός του πλαισίου της επαγγελματικής ή εμπορικής δραστηριότητάς του και

— εθνική ρύθμιση προβλέπει, στην περίπτωση αυτή, ότι για τέτοια δικηγορικά έξοδα μπορεί να ζητηθεί κατά κανόνα αποζημίωση μόνο βάσει μειωμένης αξίας του αντικειμένου της διαφοράς;

β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 2α): Έχουν οι μνημονευόμενες στο ερώτημα 2α) διατάξεις του ενωσιακού δικαίου την έννοια ότι μια εξαίρεση από τη διαλαμβανόμενη στο ερώτημα 2α αρχή, κατά την οποία ο δικαιούχος δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας έχει κατ' αρχήν αξίωση αποζημιώσεως για το σύνολο, ή εν πάση περιπτώσει ένα εύλογο και σημαντικό μέρος, των δικηγορικών εξόδων που μνημονεύονται στο ερώτημα 1α),

λαμβάνομένων υπόψη άλλων στοιχείων (όπως είναι ο επίκαιρος χαρακτήρας του έργου, η διάρκεια της δημοσιότητας και η προσβολή από φυσικό πρόσωπο εκτός του πλαισίου των εμπορικών ή επαγγελματικών συμφερόντων του),

μπορεί να ισχύει

ακόμη και στην περίπτωση που η προσβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας κατά την έννοια του άρθρου 2 της οδηγίας 2004/48 εκδηλώνεται ως *filesharing*, ήτοι ως διάθεση του έργου στο κοινό διά της προσφοράς του προς δωρεάν μεταφόρτωση σε όλους τους μετέχοντες σε ανοικτή πλατφόρμα ανταλλαγής αρχείων χωρίς διαχείριση ψηφιακών δικαιωμάτων (*digital rights management*);

⁽¹⁾ ΕΕ 2004, L 157, σ. 45.

⁽²⁾ ΕΕ 2001, L 167, σ. 10.

⁽³⁾ ΕΕ 2009, L 111, σ. 16.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Commissione tributaria provinciale di Parma (Ιταλία) στις 30 Οκτωβρίου 2020 — Casa di Cura Città di Parma SpA κατά Agenzia delle Entrate

(Υπόθεση C-573/20)

(2021/C 35/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione tributaria provinciale di Parma

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Casa di Cura Città di Parma SpA

Καθής: Agenzia delle Entrate

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει η εθνική νομοθεσία στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ειδικότερα δε, αντιβαίνουν τα άρθρα 19, πέμπτο εδάφιο, και 19 bis του προεδρικού διατάγματος αριθ. 633/72 (δηλαδή η εθνική ρύθμιση η οποία διέπει τον αποκαλούμενο μηχανισμό της αναλογίας όσον αφορά τη μη παροχή δυνατότητας εκπτώσεως του ΦΠΑ) στο άρθρο 17, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 77/388 της 17ης Μαΐου 1977 ⁽¹⁾;
- 2) [Είναι συμβατή με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης] η διαφορετική μεταχείριση των ιταλικών επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον χώρο της υγείας και χαρακτηρίζονται ως «τελικοί καταναλωτές» (επιβαρυνόμενοι με ΦΠΑ) σε σχέση με τις αντίστοιχες επιχειρήσεις άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (όπως είναι το Βέλγιο, η Βουλγαρία, η Γερμανία, η Ελλάδα, η Γαλλία και η Ισπανία), οι οποίες χαρακτηρίζονται ως «μεσάζοντες» [που έχουν δικαίωμα εκπτώσεως του ΦΠΑ];
- 3) Υφίσταται διαφορά ως προς τη μεταχείριση όσον αφορά το καθεστώς του ΦΠΑ μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθόσον, αντί της ισχύουσας στην Ιταλία απαλλαγής από τον ΦΠΑ, σε άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Βέλγιο, Βουλγαρία, Γερμανία, Ελλάδα, Γαλλία και Ισπανία), η παροχή των ιδίων ιατρικών και νοσηλευτικών υπηρεσιών υπόκειται στον ΦΠΑ, με συνέπεια στην παροχή πανομοιότυπων ιατρικών και νοσηλευτικών υπηρεσιών να αντιστοιχούν διαφορετικοί συντελεστές ΦΠΑ και, ως εκ τούτου, διαφορετικό δικαίωμα προς έκπτωση;
- 4) [Είναι συμβατή με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης] η διαφορετική μεταχείριση των ιταλικών επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον χώρο της υγείας (περιλαμβανομένης της Casa di Cura Città di Parma) σε σχέση με τις επιχειρήσεις άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (όπως είναι το Βέλγιο, η Βουλγαρία, η Γερμανία, η Ελλάδα, η Γαλλία και η Ισπανία) όσον αφορά την υπαγωγή στον ΦΠΑ της εκ μέρους των δεύτερων παροχής ιατρικών και νοσηλευτικών υπηρεσιών και, ως εκ τούτου, όσον αφορά το δικαίωμά τους προς έκπτωση και/ή επιστροφή του ΦΠΑ που καταβάλλεται για τις συνακόλουθες αγορές, αντιθέτως προς άλλες επιχειρήσεις δραστηριοποιούμενες στον χώρο της υγείας;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzgericht (Αυστρία) στις
3 Νοεμβρίου 2020 — ΧΟ κατά Finanzamt Waldviertel**

(Υπόθεση C-574/20)

(2021/C 35/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: ΧΟ

Καθή: Finanzamt Waldviertel

Προδικαστικά ερωτήματα

Ερώτημα 1, σχετικά με το κύρος του παράγωγου δικαίου:

Είναι έγκυρα τα άρθρα 4 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 465/2012 ⁽²⁾ (στο εξής: κανονισμός 883/2004, νέος συντονισμός ή βασικός κανονισμός);

Ερώτημα 2:

Έχει το άρθρο 7 του κανονισμού 883/2004, ιδίως δε ο τίτλος «Άρση των ρητρών κατοικίας», την έννοια ότι αποκλείει την έγκυρη θέσπιση των γενικών κανόνων του άρθρου 8a του Familienlastenausgleichsgesetz (FLAG) του 1967, του άρθρου 33, παράγραφος 3, σημείο 2, του Einkommensteuergesetz (EStG) του 1988 και της Familienbeihilfe-Kinderabsetzbetrag-EU-Anpassungsverordnung που ρυθμίζουν την τιμαριθμική αναπροσαρμογή των οικογενειακών παροχών σύμφωνα με την αγοραστική δύναμη στο κράτος κατοικίας, στο μέτρο που η εφαρμογή των κανόνων αυτών συνεπάγεται μείωση του οικογενειακού επιδόματος σε ορισμένα κράτη μέλη;

Ερώτημα 3:

Έχει η προβλεπόμενη στο άρθρο 7 του κανονισμού 883/2004 απαγόρευση μείωσης των παροχών σε χρήμα, ιδίως δε η φράση «οι παροχές σε χρήμα [...] δεν υπόκεινται σε μείωση, τροποποίηση, αναστολή, κατάργηση ή κατάσχεση», την έννοια ότι η ως άνω διάταξη δεν αποκλείει την έγκυρη θέσπιση των κανόνων του άρθρου 8a του Familienlastenausgleichsgesetz (FLAG) του 1967 και του άρθρου 33, παράγραφος 3, σημείο 2, του Einkommensteuergesetz (EStG) του 1988 που ρυθμίζουν την τιμαριθμική αναπροσαρμογή των οικογενειακών παροχών σύμφωνα με την αγοραστική δύναμη στο κράτος κατοικίας, στο μέτρο που οι εφαρμογή των κανόνων αυτών συνεπάγεται αύξηση των εν λόγω οικογενειακών παροχών;

Ερωτήματα 4 και 5, σχετικά με τη γνωμοδότηση επί της οποίας στηρίχθηκε η τροποποίηση του νόμου:

Ερώτημα 4:

Πρέπει τα άρθρα 7 και 67 του κανονισμού 883/2004 να ερμηνεύονται και να διακρίνονται υπό την έννοια ότι το άρθρο 7 αφορά τη διαδικασία θεσπίσεως της ρήτρας κατοικίας ως γενικού και αφορημένου κανόνα από το κοινοβούλιο του κράτους μέλους, ενώ το άρθρο 67 αφορά, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, τη διαδικασία θεσπίσεως του ατομικού και συγκεκριμένου κανόνα και απευθύνεται άμεσα στον φορέα, όπως αυτός προκύπτει κατ' αρχάς από τον τίτλο II του βασικού κανονισμού;

Ερώτημα 5:

Έχουν τα άρθρα 67 και 68, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 883/2004, καθώς και το άρθρο 60, παράγραφος 1, του κανονισμού 987/2009 την έννοια ότι πρέπει να εφαρμόζονται από κοινού, όπως οι προγενέστερες διατάξεις τους, ήτοι τα άρθρα 73 και 76 του κανονισμού 1408/71 και το άρθρο 10 του κανονισμού 574/72, και, ως εκ τούτου, πρέπει να ερμηνεύονται μόνο σε ενιαίο πλαίσιο και έχουν ως κοινό σκοπό, τηρουμένης της αρχής της απαγορεύσεως των σωρεύσεων, να μην απολέσει το πρόσωπο κανένα δικαίωμα και τούτο εξασφαλίζεται με την προβλεπόμενη στο άρθρο 68, παράγραφοι 1 και 2, κατηγοριοποίηση και ιεράρχηση των εμπλεκόμενων κρατών μελών και τη ρητή πρόβλεψη τυχόν απαιτούμενης επιπλέον καταβολής εκ μέρους του αρμόδιου κράτους μέλους του οποίου οι διατάξεις εφαρμόζονται χωρίς δικαίωμα προτεραιότητας, με αποτέλεσμα να είναι απαράδεκτη η ερμηνεία του άρθρου 67 του κανονισμού 883/2004 κατά τρόπο απομονωμένο, όπως συμβαίνει στη γνωμοδότηση;

Ερώτημα 6:

Έχουν ο όρος «γενική ισχύς» κανονισμού και η φράση «είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα», στο άρθρο 288, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, την έννοια ότι αποκλείουν επίσης την έγκυρη θέσπιση των ατομικών κανόνων των αρμόδιων φορέων, οι οποίοι στηρίζονται στους κανόνες που ρυθμίζουν την τιμαριθμική αναπροσαρμογή, και ότι επομένως η προσβαλλόμενη πράξη της κύριας δίκης δεν έχει αποκτήσει τυπική ισχύ δεδικασμένου (δεν έχει καταστεί απρόσβλητη);

Ερώτημα 7:

Αντιβαίνουν στην απαγόρευση μεταφοράς των κανονισμών στην εσωτερική έννομη τάξη, κατά την έννοια του άρθρου 288, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, το άρθρο 53, παράγραφος 1, του FLAG, όπως τροποποιήθηκε με το αρχικό κείμενο του Budgetbegleitgesetz της 29ης Δεκεμβρίου 2000, BGBl 1142/2000, και το άρθρο 53, παράγραφος 4, του FLAG, όπως τροποποιήθηκε με το αρχικό κείμενο του ομοσπονδιακού νόμου της 4ης Δεκεμβρίου 2018 για την τροποποίηση του Familienlastenausgleichsgesetz του 1967, του Einkommensteuergesetz του 1988 και του Entwicklungshelfergesetz, BGBl I 83/2018;

Ερωτήματα 8 έως 12 τα οποία πρέπει να εξετασθούν από κοινού:

Ερώτημα 8:

Έχει η υποχρέωση εξομοίωσης με τους ημεδαπούς, δυνάμει του άρθρου 4 του κανονισμού 883/2004, καθώς και η απαγόρευση διακρίσεων με βάση το άρθρο 45, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ από το οποίο απορρέει η ως άνω υποχρέωση, την έννοια ότι αυτή εκπληρώνεται μόνον εφόσον ο διακινούμενος εργαζόμενος εξομοιούται με ημεδαπό ευρισκόμενο σε κατάσταση αμιγώς ημεδαπής φύσεως και, επομένως, το οικογενειακό επίδομα που προβλέπει το άρθρο 12 σε συνδυασμό με τα άρθρα 2 και 8 του FLAG πρέπει να του γνωστοποιείται εκ των προτέρων και να του προκαταβάλλεται μηνιαίως, ή η υποχρέωση εξομοίωσης με τους ημεδαπούς εκπληρώνεται όταν ο διακινούμενος εργαζόμενος εξομοιούται με ημεδαπό ευρισκόμενο σε κατάσταση διακρατικής φύσεως σύμφωνα με το άρθρο 4 του FLAG και στη δεύτερη αυτή περίπτωση λαμβάνει, κατά παρέκκλιση, το οικογενειακό επίδομα σε ετήσια βάση για κάθε ημερολογιακό έτος μετά τη λήξη του έτους, δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 4, του FLAG;

Ερώτημα 9:

Έχει η επιβαλλόμενη από το άρθρο 68, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 883/2004 αναστολή των δικαιωμάτων στις οικογενειακές παροχές, που οφείλονται δυνάμει της ή των συγκρουόμενων νομοθεσιών, έως το ύψος του ποσού που προβλέπεται από την πρώτη νομοθεσία, την έννοια ότι αποκλείει εθνικό κανόνα αντισώρευσης, όπως το άρθρο 4, παράγραφοι 1 έως 3, του FLAG, το οποίο παρέχει τη δυνατότητα στην Αυστρία, ως κράτος μέλος που είναι αρμόδιο κατά προτεραιότητα, σε κατάσταση όπως η επίμαχη εν προκειμένω, να μειώνει το οικογενειακό επίδομα κατά το μέρος που αφορά δικαιώματα λήψεως «αλλοδαπού επιδόματος ίδιας φύσεως» σε άλλο κράτος μέλος, δεδομένου ότι ο σχετικός κανόνας της Ένωσης απαγορεύει ήδη τη σώρευση και, ως εκ τούτου, ο κανόνας αντισώρευσης του άρθρου 4, παράγραφοι 1 έως 3, του FLAG στερείται νοήματος;

Ερώτημα 10:

Έχει η επιβαλλόμενη από το άρθρο 68, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 883/2004 αναστολή των δικαιωμάτων στις οικογενειακές παροχές, που οφείλονται δυνάμει της ή των συγκρουόμενων νομοθεσιών, έως το ύψος του ποσού που προβλέπεται από την πρώτη νομοθεσία, την έννοια ότι το κράτος μέλος του οποίου η νομοθεσία εφαρμόζεται χωρίς δικαίωμα προτεραιότητας και το οποίο οφείλει να συμμορφώνεται προς την επιβαλλόμενη από το δίκαιο της Ένωσης αναστολή των οικογενειακών παροχών που προβλέπει η νομοθεσία του υποχρεούται να απορρίπτει αίτηση διακινούμενου εργαζομένου ή μέλους της οικογένειας ή άλλου προσώπου που αντλεί σχετικό δικαίωμα από τη νομοθεσία του κράτους μέλους και να μη χορηγεί την οικογενειακή παροχή έως το ύψος του ποσού που προβλέπεται από την πρώτη νομοθεσία, ακόμη και αν χωρεί έγκριση – ενδεχομένως επί άλλης νομικής βάσης – αμιγώς υπό το πρίσμα του εθνικού του δικαίου;

Ερώτημα 11:

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 10, τίθεται το ερώτημα αν το κράτος μέλος του οποίου η νομοθεσία εφαρμόζεται χωρίς δικαίωμα προτεραιότητας και το οποίο οφείλει να συμμορφώνεται προς την επιβαλλόμενη από το δίκαιο της Ένωσης αναστολή των οικογενειακών παροχών που προβλέπει η νομοθεσία του, αλλά δεν οφείλει να καταβάλει διαφορικό συμπλήρωμα για το τμήμα που υπερβαίνει το ποσό των παροχών λόγω υπερβάσεως του προβλεπόμενου ύψους εισοδημάτων, πρέπει να απορρίψει σχετική αίτηση με την αιτιολογία ότι η αναστολή που επιβάλλει το άρθρο 68, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 882/2004 αποκλείει τη χορήγηση δικαιωμάτων σε οικογενειακά επιδόματα;

Ερώτημα 12:

Έχει το άρθρο 68, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 883/2004 την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, το έντυπο E411 της διοικητικής επιτροπής για την κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων, στα σημεία 6 και 7 που πρέπει να συμπληρώνει το κράτος μέλος του οποίου η νομοθεσία εφαρμόζεται χωρίς δικαίωμα προτεραιότητας, δεν πληροί πλέον τις απαιτήσεις ενημερώσεως του κράτους μέλους του οποίου η νομοθεσία έχει προτεραιότητα, δεδομένου ότι το κατά προτεραιότητα αρμόδιο κράτος μέλος πρέπει να ενημερωθεί από το άλλο κράτος μέλος, κατά την έννοια των ερωτημάτων 10 και 11, ότι τούτο εφαρμόζει την αναστολή με βάση το άρθρο 68, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 883/2004 και για τον λόγο αυτόν παρέλκει η εξέταση του εθνικού νομικού καθεστώτος που καλύπτει και τα εισοδηματικά όρια;

Ερώτημα 13:

Έχει η υποχρέωση εναρμόνισης του δικαίου, την οποία έχει αναπτύξει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά πάγια νομολογία, βάσει της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, την έννοια ότι αυτή θα μπορούσε εφαρμοσθεί και από το Verfassungsgerichtshof κατόπιν σχετικής αιτήσεως του αιτούντος δικαστηρίου;

Ερώτημα 14:

Έχει το άρθρο 267, παράγραφος 1, στοιχείο β', ΣΛΕΕ, όσον αφορά το ζήτημα του κύρους του παράγωγου δικαίου, το οποίο είναι δεσμευτικό ακόμη και για αιτούν δικαστήριο ενδιάμεσου βαθμού, καθώς και η σχετική με το ζήτημα του κύρους υποχρέωση του αιτούντος δικαστηρίου να διασφαλίζει την εφαρμογή του ισχύοντος δικαίου της Ένωσης εκδίδοντας προσωρινή διάταξη κατά της οποίας, λόγω της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης, δεν επιτρέπεται η άσκηση αναιρέσεως, την έννοια ότι αποκλείει εθνικούς κανόνες, όπως το άρθρο 133, παράγραφοι 4 και 9, του VwGG σε συνδυασμό με το άρθρο 25a, παράγραφοι 1 έως 3, του VwGG και το άρθρο 30a, παράγραφος 7, του VwGG, οι οποίοι παρέχουν στα μέρη της αρχικής διοικητικής διαδικασίας τη δυνατότητα δικαστικού ελέγχου της διατάξεως του Verwaltungsgericht, σε εθνικό επίπεδο, εκ μέρους του Verwaltungsgerichtshof υπό μορφή κατ' εξαίρεση αιτήσεως αναιρέσεως;

(¹) Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2004, L 166, σ. 1, διορθωτικό ΕΕ 2004, L 200, σ. 1).

(²) Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 987/2009 για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 (ΕΕ 2012, L 149, σ. 4).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις
4 Νοεμβρίου 2020 — CC κατά Pensionsversicherungsanstalt**

(Υπόθεση C-576/20)

(2021/C 35/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: CC

Αναιρεσίβλητο: Pensionsversicherungsanstalt

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 44, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (¹), την έννοια ότι αντιτίθεται στο να συνυπολογίζονται περίοδοι ανατροφής τέκνου που διανύθηκαν σε άλλα κράτη μέλη από κράτος μέλος αρμόδιο για τη χορήγηση σύνταξης γήρατος, υπό τη νομοθεσία του οποίου η αιτούσα τη χορήγηση σύνταξης γήρατος άσκησε καθ' όλον τον επαγγελματικό της βίο, με την εξαίρεση των περιόδων αυτών ανατροφής τέκνου, μισθωτή ή μη μισθωτή δραστηριότητα, εκ μόνου του γεγονότος ότι κατά την ημερομηνία κατά την οποία, δυνάμει της εν λόγω νομοθεσίας, άρχισε να συνυπολογίζεται η περίοδος ανατροφής τέκνου για το τέκνο αυτό, η αιτούσα τη χορήγηση σύνταξης γήρατος δεν ασκούσε μισθωτή ή μη μισθωτή δραστηριότητα;

Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

2) Έχει το άρθρο 44, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, πρώτη ημiperίoδος, του κανονισμού 987/2009, την έννοια ότι το κράτος μέλος που είναι αρμόδιο δυνάμει του τίτλου II του κανονισμού 883/2004 δεν συνυπολογίζει τις περιόδους ανατροφής τέκνου βάσει της νομοθεσίας του γενικώς ή μόνο σε συγκεκριμένη περίπτωση;

(¹) ΕΕ 2009, L 284, σ. 1.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Korneuburg (Αυστρία) στις
10 Νοεμβρίου 2020 — JR κατά Austrian Airlines AG**

(Υπόθεση C-589/20)

(2021/C 35/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Korneuburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και εκκαλούσα: JR

Εναγομένη και εφεσσίβλητη: Austrian Airlines AG

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 17, παράγραφος 1, της σύμβασης που συνήφθη στις 28 Μαΐου 1999 στο Μόντρεαλ, για την ενοποίηση ορισμένων κανόνων στις διεθνείς αεροπορικές μεταφορές, η οποία υπεγράφη από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα στις 9 Δεκεμβρίου 1999 και εγκρίθηκε εξ ονόματός της με την απόφαση 2001/539/EK του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2001 ⁽¹⁾, την έννοια ότι ο όρος «δυστύχημα» υπό την έννοια της εν λόγω διάταξης περιλαμβάνει την περίπτωση κατά την οποία επιβάτης κατά την αποβίβαση από το αεροσκάφος πέφτει στο τελευταίο από τα τρία τμήματα της κινητής σκάλας αποβίβασης –για απροσδιόριστο λόγο– και τραυματίζεται, όταν ο τραυματισμός δεν προκλήθηκε από αντικείμενο που χρησιμοποιείται για την εξυπηρέτηση των επιβατών υπό την έννοια της απόφασης του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 19ης Δεκεμβρίου 2019, C-532/18, Niki Luftfahrt ⁽²⁾, ενώ δεν υφίστατο ελάττωμα της σκάλας και ιδίως αυτή δεν ήταν ολισθηρή;
- 2) Έχει το άρθρο 20 της σύμβασης του Μόντρεαλ την έννοια ότι τυχόν ευθύνη του αερομεταφορέα αίρεται ολοσχερώς όταν συντρέχουν περιστάσεις όπως αυτές που περιγράφονται στο πρώτο ερώτημα και ο επιβάτης τη στιγμή της πτώσης δεν κρατιόταν από τον χειρολιθό της σκάλας;

⁽¹⁾ Απόφαση 2001/539/EK του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2001, για την σύναψη από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα της σύμβασης για την ενοποίηση ορισμένων κανόνων στις διεθνείς αεροπορικές μεταφορές (σύμβαση του Μόντρεαλ) (ΕΕ 2001, L 194, σ. 38).

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2019:1127.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις
11 Νοεμβρίου 2020 — Reprensus GmbH κατά S-V Pavlovi Trejd EOOD**

(Υπόθεση C-591/20)

(2021/C 35/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και αναιρεσείουσα: Reprensus GmbH

Εναγομένη και αναιρεσίβλητη: S-V Pavlovi Trejd EOOD

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 7, σημείο 1, στοιχείο α', και σημείο 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽¹⁾, την έννοια ότι θεμελιώνεται η δωσικλία της αδικοπραξίας σε περίπτωση αγωγής αποζημιώσεως, όταν ο ενάγων έχει οδηγηθεί με απατηλά μέσα στη σύναψη συμβάσεως πωλήσεως και στην καταβολή του τιμήματος;

⁽¹⁾ ΕΕ 2012, L 351, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Markkinaoikeus (Φινλανδία) στις 12 Νοεμβρίου 2020 — Kuluttaja-asiamies κατά MiGame Oy

(Υπόθεση C-594/20)

(2021/C 35/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Markkinaoikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Kuluttaja-asiamies

Καθής: MiGame Oy

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 21, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/83/ΕΕ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, την έννοια ότι η διάταξη αυτή αντιτίθεται στο να δύναται ο έμπορος, πέραν της αναφοράς αριθμού τηλεφώνου για τον οποίο ισχύει χρέωση που δεν υπερβαίνει τη βασική τιμή χρέωσης, να αναφέρει επίσης αριθμό τηλεφώνου τον οποίο ο καταναλωτής θα μπορεί να χρησιμοποιεί για ζητήματα που συνδέονται με συναφθείσα σύμβαση και για τη χρήση του οποίου ισχύει τιμή χρέωσης υψηλότερη από τη βασική, ενώ, στην περίπτωση που κριθεί ότι η αναφορά αριθμού τηλεφώνου για τον οποίο ισχύει υψηλότερη τιμή χρέωσης από τη βασική είναι, υπό ορισμένες περιστάσεις, συμβατή με το άρθρο 21, ασκούν επιρροή στην εκτίμηση της υποθέσεως, για παράδειγμα, η δυνατότητα ευχερούς εντοπισμού του αριθμού τηλεφώνου για τον οποίον ισχύει η βασική τιμή χρέωσης, η αρκούντως σαφής αναφορά του σκοπού για τον οποίο μπορούν να χρησιμοποιούνται οι αριθμοί τηλεφώνου και οι ουσιαστικές διαφορές ως προς τη δυνατότητα επικοινωνίας με την υπηρεσία υποστήριξης πελατών ή τα επίπεδα υποστήριξης πελατών;
- 2) Έχει ο όρος «βασική τιμή χρέωσης» στο άρθρο 21 της οδηγίας 2011/83 την έννοια ότι, για ζητήματα που συνδέονται με συναφθείσα σύμβαση, ο έμπορος δύναται να αναφέρει ως αριθμό τηλεφωνικής υποστήριξης πελατών αποκλειστικά και μόνον έναν τυπικό γεωγραφικό αριθμό σταθερής ή κινητής τηλεφωνίας ή δωρεάν τηλεφωνική γραμμή για τους καταναλωτές, σε περίπτωση δε που ο έμπορος δικαιούται να αναφέρει άλλον αριθμό τηλεφώνου, ποια είναι η μέγιστη επιτρεπόμενη χρέωση που μπορεί να προκύπτει για τον καταναλωτή ο οποίος έχει συνάψει σύμβαση τηλεφωνίας υπό μορφή πακέτου τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών;

⁽¹⁾ Οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2011, L 304, σ. 64).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 13 Νοεμβρίου 2020 — UE κατά ShareWood Switzerland AG και VF

(Υπόθεση C-595/20)

(2021/C 35/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: UE

Ανααιρεσίβλητοι: ShareWood Switzerland AG, VF

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη Ι) ⁽¹⁾, την έννοια ότι συμβάσεις πώλησεως δένδρων ξυλείας teak και balsa μεταξύ επιχειρήσεως και καταναλωτή, με τις οποίες αποκτάται η κυριότητα επί των δένδρων με σκοπό την κατόπιν καλλιέργειας υλοτόμησή τους και την επικερδή πώλησή τους και οι οποίες εμπεριέχουν προς τούτο σύμβαση μισθώσεως και σύμβαση παροχής υπηρεσιών, πρέπει να θεωρούνται «σύμβαση που αφορά εμπράγματο δικαίωμα επί ακινήτου ή μίσθωση ακινήτου» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής;

⁽¹⁾ ΕΕ 2008, L 177, σ. 6.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) στις 12 Νοεμβρίου 2020 — DuoDecad Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Υπόθεση C-596/20)

(2021/C 35/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: DuoDecad Kft.

Καθής: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', το άρθρο 24, παράγραφος 1, και το άρθρο 43 της οδηγίας 2006/112 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου την έννοια ότι η δικαιοδόχος της τεχνογνωσίας –εταιρία εγκατεστημένη σε κράτος μέλος της Ένωσης (στην υπόθεση της κύριας δίκης, στην Πορτογαλία)– δεν παρέχει τις διαθέσιμες σε διαδικτυακό τόπο υπηρεσίες στους τελικούς χρήστες, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να είναι η λήπτρια της υπηρεσίας τεχνικής υποστήριξης για την τεχνογνωσία την οποία παρέχει εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος (στην υπόθεση της κύριας δίκης, στην Ουγγαρία) υποκείμενος στον φόρο ως υπεργολάβος, αλλά ότι η εν λόγω υπηρεσία παρέχεται από τον υποκείμενο στον φόρο στην εγκατεστημένη σε αυτό το άλλο κράτος μέλος δικαιιοπάροχο της τεχνογνωσίας εταιρία, υπό περιστάσεις κατά τις οποίες η δικαιοδόχος:

- α) διέθετε στο πρώτο κράτος μέλος μισθωμένα γραφεία, υποδομή πληροφορικής και γραφείων, προσωπικό και ιδιοκτήτη με εκτενή πείρα στον τομέα του ηλεκτρονικού εμπορίου και ευρύ δίκτυο διεθνών σχέσεων, καθώς και διαχειριστή εξειδικευμένο στον τομέα του ηλεκτρονικού εμπορίου·
- β) είχε αποκτήσει την τεχνογνωσία που αφορά τις διαδικασίες εκμετάλλευσης των διαδικτυακών τόπων και τις επικαιροποιήσεις τους, εξέδιδε συναφώς γνωμοδοτήσεις, πρότεινε τροποποιήσεις των διαδικασιών αυτών και τις ενέκρινε·
- γ) ήταν η λήπτρια των υπηρεσιών που παρείχε, βάσει της τεχνογνωσίας αυτής, ο υποκείμενος στον φόρο·
- δ) λάμβανε τακτικά εκδόσεις σχετικά με τις παροχές υπηρεσιών των υπεργολάβων (ειδικότερα, σχετικά με την κίνηση των διαδικτυακών τόπων και τις πληρωμές που πραγματοποιούνται από τον τραπεζικό λογαριασμό)·
- ε) είχε καταχωρίσει στο όνομά της τα ονόματα χώρου στο διαδίκτυο (domain names) που παρέχουν πρόσβαση στους διαδικτυακούς τόπους·
- στ) εμφανιζόταν στους διαδικτυακούς τόπους ως πάροχος της υπηρεσίας·
- ζ) πραγματοποιούσε η ίδια τις ενέργειες που σκοπούσαν στη διατήρηση της δημοφιλίας των διαδικτυακών τόπων·

- η) συνήπτε στο όνομά της τις συμβάσεις με συνεργάτες και υπεργολάβους αναγκαίους για την παροχή της υπηρεσίας [ειδικότερα, με τις τράπεζες που παρέχουν τη δυνατότητα πληρωμής μέσω τραπεζικής κάρτας στους διαδικτυακούς τόπους, με τους δημιουργούς που παρέχουν το προσβάσιμο στους διαδικτυακούς τόπους περιεχόμενο και με τους διαχειριστές διαδικτυακών τόπων (webmasters) που προωθούν το περιεχόμενο].
- θ) διέθετε πλήρες σύστημα είσπραξης των εσόδων από την παροχή της επίμαχης υπηρεσίας στους τελικούς χρήστες, όπως τραπεζικούς λογαριασμούς, δικαίωμα αποκλειστικής και πλήρους διάθεσης των εν λόγω λογαριασμών, βάση δεδομένων τελικών χρηστών για την έκδοση τιμολογίων προς αυτούς για την παροχή της υπηρεσίας, καθώς και δικό της λογισμικό τιμολόγησης.
- ι) στους διαδικτυακούς τόπους ανέφερε την έδρα της στο πρώτο κράτος μέλος ως τόπο της διά ζώσης εξυπηρέτησης πελατών, και
- ια) είναι εταιρία ανεξάρτητη τόσο από τον δικαιопάροχο όσο και από τους Ούγγρους υπεργολάβους οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με την εκτέλεση συγκεκριμένων τεχνικών διεργασιών που περιγράφονται στην τεχνογνωσία,

λαμβάνομένου επίσης υπόψη ότι:

- ι) οι προεκτεθείσες περιστάσεις επιβεβαιώθηκαν από την αντίστοιχη αρχή του πρώτου κράτους μέλους, ως οργάνου αρμόδιου για τον έλεγχο αυτών των αντικειμενικών και επαληθεύσιμων από τρίτους περιστάσεων· ii) συνιστούσε αντικειμενικό εμπόδιο στην παροχή της υπηρεσίας, μέσω των διαδικτυακών τόπων, στο έτερο κράτος μέλος το γεγονός ότι η εταιρία του κράτους μέλους αυτού δεν μπορούσε να έχει πρόσβαση σε πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ο οποίος θα εγγυάτο την είσπραξη της πληρωμής μέσω τραπεζικής κάρτας στον διαδικτυακό τόπο, λόγος για τον οποίον η εγκατεστημένη στο ίδιο αυτό κράτος μέλος εταιρία ουδέποτε παρείχε τη διαθέσιμη στους διαδικτυακούς τόπους υπηρεσία, ούτε πριν από ούτε μετά το επίμαχο χρονικό διάστημα, και iii) η δικαιοδόχος εταιρία και οι συνδεδεμένες με αυτήν επιχειρήσεις αποκόμισαν όφελος από τη λειτουργία του διαδικτυακού τόπου συνολικά μεγαλύτερο από το ποσό της διαφοράς που προκύπτει από την εφαρμογή του συντελεστή του ΦΠΑ στο πρώτο και στο δεύτερο κράτος μέλος αντίστοιχα;
- 2) Έχουν το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', το άρθρο 24, παράγραφος 1, και το άρθρο 43 της οδηγίας ΦΠΑ την έννοια ότι η δικαιοπάροχος της τεχνογνωσίας –εταιρία εγκατεστημένη στο έτερο κράτος μέλος– παρέχει τις διαθέσιμες υπηρεσίες σε διαδικτυακό τόπο στους τελικούς χρήστες, με αποτέλεσμα να είναι η λήπτρια της υπηρεσίας τεχνικής υποστήριξης της τεχνογνωσίας την οποία παρέχει ο υποκείμενος στον φόρο ως υπεργολάβος, ο οποίος δεν παρέχει την υπηρεσία αυτή στην εγκατεστημένη στο πρώτο κράτος μέλος δικαιοδόχο εταιρία, υπό περιστάσεις κατά τις οποίες η δικαιοπάροχος:
- α) έχει πόρους που συνίστανται αποκλειστικά και μόνο σε ένα μισθωμένο γραφείο και έναν υπολογιστή τον οποίο χρησιμοποιούσε ο διαχειριστής της·
 - β) είχε ως μοναδικούς υπαλλήλους τον διαχειριστή της και έναν νομικό σύμβουλο με καθεστώς μερικής απασχόλησης μερικές ώρες την εβδομάδα·
 - γ) δεν είχε συνάψει άλλες συμβάσεις πέραν της σύμβασης ανάπτυξης της τεχνογνωσίας·
 - δ) ανέθεσε στη δικαιοδόχο να καταχωρίσει στο όνομά της τα ονόματα χώρου στο διαδίκτυο (domain names) ιδιοκτησίας της, βάσει της σύμβασης που είχε συνάψει μαζί της·
 - ε) ουδέποτε εμφανίστηκε ως πάροχος των επίμαχων υπηρεσιών έναντι τρίτων και ειδικότερα τελικών χρηστών, τραπεζών που παρείχαν τη δυνατότητα πληρωμής μέσω τραπεζικής κάρτας στους διαδικτυακούς τόπους, δημιουργών του προσβάσιμου στους διαδικτυακούς τόπους περιεχομένου και διαχειριστών διαδικτυακών τόπων (webmasters) που προωθούν το περιεχόμενο·
 - στ) ουδέποτε εξέδωσε δικαιολογητικά έγγραφα σχετικά με τις διαθέσιμες στους διαδικτυακούς τόπους υπηρεσίες, πέραν του τιμολογίου για τα δικαιώματα παραχώρησης, και

- ζ) δεν διέθετε σύστημα (όπως τραπεζικούς λογαριασμούς ή άλλες υποδομές) για την είσπραξη των εσόδων από την παρεχόμενη μέσω των διαδικτυακών τόπων υπηρεσία,

λαμβάνομένου επίσης υπόψη ότι, κατά την απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2015, WebMindLicenses (C-419/14, EU: C:2015:832), δεν έχει αποφασιστική σημασία το γεγονός ότι ο διαχειριστής και μοναδικός μέτοχος της δικαιοπαρόχου εταιρίας είναι ο δημιουργός της τεχνολογίας και ότι, επιπλέον, το πρόσωπο αυτό ασκεί επιρροή ή έλεγχο στην ανάπτυξη και στην εκμετάλλευση της εν λόγω τεχνολογίας και στην παροχή των υπηρεσιών που στηρίζονταν σε αυτήν, με αποτέλεσμα το φυσικό πρόσωπο που είναι ο διαχειριστής και ιδιοκτήτης της δικαιοπαρόχου εταιρίας να είναι επίσης διαχειριστής ή/και ιδιοκτήτης των υπεργολάβων εμπορικών εταιριών –και, επομένως, της προσφεύγουσας– που συνεργάζονται για την παροχή της υπηρεσίας ως υπεργολάβοι επιφορτισμένοι από τη δικαιοδόχο και εκτελούν τα σχετικά καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί;

(¹) Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Satversmes tiesa (Λεττονία) στις 13 Νοεμβρίου 2020 — AS «Pilsētas zemes dienests» κατά Latvijas Republikas Saeima

(Υπόθεση C-598/20)

(2021/C 35/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Satversmes tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: AS «Pilsētas zemes dienests»

Όργανο το οποίο εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη: Latvijas Republikas Saeima

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η απαλλαγή των πράξεων μισθώσεως ακινήτων από τον φόρο προστιθέμενης αξίας, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ιβ', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (¹), την έννοια ότι η απαλλαγή αυτή εφαρμόζεται στη μίσθωση οικοπέδου σε περίπτωση αναγκαστικής μισθώσεως;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, ήτοι εφόσον κριθεί ότι η μίσθωση οικοπέδου σε περίπτωση αναγκαστικής μισθώσεως απαλλάσσεται από τον φόρο προστιθέμενης αξίας, ενώ σε κάθε άλλη περίπτωση η μίσθωση οικοπέδου υπόκειται σε φόρο προστιθέμενης αξίας, δεν αντιβαίνει η ως άνω απαλλαγή σε μία εκ των αρχών της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, ήτοι την αρχή της ουδετερότητας του φόρου προστιθέμενης αξίας;

(¹) ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Λιθουανία) στις 13 Νοεμβρίου 2020 — UAB «Baltic Master» κατά Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Υπόθεση C-599/20)

(2021/C 35/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα-εκκαλούσα: UAB «Baltic Master»

Καθού-εφεσίβλητο: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχουν τα άρθρα 29, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα⁽¹⁾, και 143, παράγραφος 1, στοιχεία β', ε' ή στ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92⁽²⁾ του Συμβουλίου περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία δεν υπάρχουν έγγραφα (επίσημα στοιχεία) που να αποδεικνύουν την ιδιότητα πωλητή και αγοραστή ως εταίρων ή τη συνδρομή μεταξύ τους του στοιχείου του ελέγχου, όπως εν προκειμένω, εντούτοις πρέπει αυτοί να θεωρούνται ως συνδεδεμένα πρόσωπα εφόσον οι περιστάσεις υπό τις οποίες συμφωνούνται οι μεταξύ τους συναλλαγές δεν είναι –βάσει αντικειμενικών αποδεικτικών στοιχείων– ενδεικτικές συνήθους άσκησης οικονομικής δραστηριότητας, αλλά μάλλον υποδεικνύουν ότι (1) υφίστανται μεταξύ τους ιδιαίτερες στενές επιχειρηματικές σχέσεις, οι οποίες βασίζονται σε υψηλό βαθμό αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των αντισυμβαλλομένων, ή (2) ο ένας εκ των αντισυμβαλλομένων ελέγχει τον άλλο, ή ελέγχονται αμφότεροι από τρίτο;
2. Έχει το άρθρο 31, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 την έννοια ότι απαγορεύει τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας βάσει στοιχείων που περιέχονται σε εθνική βάση δεδομένων, σχετικών με μία μοναδική δασμολογητέα αξία εμπορευμάτων ίδιας προελεύσεως τα οποία, αν και δεν είναι ομοειδή κατά την έννοια του άρθρου 142, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93, εντούτοις εμπίπτουν στην ίδια δασμολογική κλάση του TARIC;

⁽¹⁾ ΕΕ 1992, L 302, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 1993, L 253, σ. 1.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal d'arrondissement (Λουξεμβούργο) στις
13 Νοεμβρίου 2020 — Sovim SA κατά Luxembourg Business Registers**

(Υπόθεση C-601/20)

(2021/C 35/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal d'arrondissement

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Sovim SA

Καθή: Luxembourg Business Registers

Προδικαστικά ερωτήματα**Ερώτημα 1**

Είναι ισχυρό το άρθρο 1, παράγραφος 15, στοιχείο γ', της οδηγίας (ΕΕ) 2018/843⁽¹⁾, που τροποποιεί το άρθρο 30, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας [...]⁽²⁾, επιβάλλοντας στα κράτη μέλη να καταστήσουν τις πληροφορίες σχετικά με τους πραγματικούς δικαιούχους προσιτές σε κάθε περίπτωση και σε κάθε μέλος του ευρύτερου κοινού χωρίς δικαιολόγηση εννόμου συμφέροντος

- α. υπό το πρίσμα του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Χάρτης), ερμηνευόμενο σύμφωνα με το άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, λαμβανομένων υπόψη των σκοπών που εκτίθενται ιδίως στις αιτιολογικές σκέψεις 30 και 31 της οδηγίας 2018/843, οι οποίοι αφορούν, ειδικότερα, την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, και
- β. υπό το πρίσμα του δικαιώματος προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 8 του Χάρτη, καθόσον αποσκοπεί, μεταξύ άλλων, να διασφαλίσει την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά τρόπο σύννομο, θεμιτό και διαφανή σε σχέση με το υποκείμενο των δεδομένων, τον περιορισμό των σκοπών συλλογής και επεξεργασίας και την ελαχιστοποίηση των δεδομένων;

Ερώτημα 2

1. Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 15, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2018/843 την έννοια ότι οι εξαιρετικές περιστάσεις στις οποίες αναφέρεται, υπό τις οποίες τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν εξαιρέσεις από την πρόσβαση στο σύνολο ή σε μέρος των πληροφοριών σχετικά με τους πραγματικούς δικαιούχους όταν η πρόσβαση του ευρύτερου κοινού θα εξέθετε τον πραγματικό δικαιούχο σε δυσανάλογα μεγάλο κίνδυνο, σε κίνδυνο εξαπάτησης, απαγωγής, εκβιασμού, εκβίασης, παρενόχλησης, βίας ή εκφοβισμού, μπορούν να διαπιστώνονται μόνον αν αποδεικνύεται ότι συντρέχει δυσανάλογα μεγάλος κίνδυνος εξαπάτησης, απαγωγής, εκβιασμού, εκβίασης, παρενόχλησης, βίας ή εκφοβισμού ο οποίος είναι εξαιρετικού χαρακτήρα, επηρεάζει πραγματικά τον συγκεκριμένο πραγματικό δικαιούχο και είναι πραγματικός και ενεστώς;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, είναι ισχυρό το άρθρο 1, παράγραφος 15, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2018/843, ερμηνeuόμενο κατ' αυτόν τον τρόπο, υπό το πρίσμα του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής που κατοχυρώνεται στο άρθρο 7 του Χάρτη και του δικαιώματος προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που κατοχυρώνεται στο άρθρο 8 του Χάρτη;

Ερώτημα 3

1. Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (³) (ΓΚΠΔ), το οποίο επιβάλλει την επεξεργασία των δεδομένων κατά τρόπο σύννομο, θεμιτό και διαφανή σε σχέση με το υποκείμενο των δεδομένων, την έννοια ότι δεν απαγορεύει
 - α. την πρόσβαση του ευρύτερου κοινού στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πραγματικού δικαιούχου τα οποία έχουν καταχωριστεί σε μητρώο πραγματικών δικαιούχων, που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 30 της οδηγίας 2015/849, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 15, της οδηγίας 2018/843, χωρίς έλεγχο ή αιτιολογία από οποιονδήποτε και χωρίς το υποκείμενο των δεδομένων (πραγματικός δικαιούχος) να έχει τη δυνατότητα να γνωρίζει ποιος είχε πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν, ούτε
 - β. την εκ μέρους του υπευθύνου της επεξεργασίας ενός τέτοιου μητρώου πραγματικών δικαιούχων παροχή σε απεριόριστο και μη δυνάμενο να προσδιοριστεί αριθμό προσώπων της δυνατότητας προσβάσεως στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των πραγματικών δικαιούχων;
2. Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ΓΚΠΔ, το οποίο επιβάλλει τον περιορισμό των αποδεκτών σκοπών, την έννοια ότι δεν απαγορεύει την πρόσβαση του ευρύτερου κοινού στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πραγματικού δικαιούχου τα οποία έχουν καταχωριστεί σε μητρώο πραγματικών δικαιούχων, που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 30 της οδηγίας 2015/849, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 15, της οδηγίας 2018/843, χωρίς ο υπεύθυνος της επεξεργασίας των δεδομένων αυτών να μπορεί να διασφαλίσει ότι τα εν λόγω δεδομένα θα χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά για τον σκοπό για τον οποίο έχουν συλλεγεί, ήτοι, κατ' ουσίαν, για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, σκοπός για την επίτευξη του οποίου δεν είναι αρμόδιο το ευρύ κοινό;
3. Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ΓΚΠΔ, το οποίο επιβάλλει την ελαχιστοποίηση των δεδομένων, την έννοια ότι δεν εμποδίζει την πρόσβαση του ευρύτερου κοινού, μέσω μητρώου πραγματικών δικαιούχων που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 30, της οδηγίας 2015/849, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 15, της οδηγίας 2018/843, εκτός από το όνομα, τον μήνα και το έτος γεννήσεως, την εθνικότητα και τη χώρα διαμονής ενός πραγματικού δικαιούχου, και στη φύση και την έκταση των πραγματικών δικαιωμάτων που αυτός έχει, καθώς επίσης και στην ημερομηνία και στον τόπο γεννήσεώς του;
4. Πρέπει να θεωρηθεί ότι το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του ΓΚΠΔ, το οποίο επιβάλλει να πραγματοποιείται η επεξεργασία δεδομένων κατά τρόπο που εγγυάται την ενδεδειγμένη ασφάλεια των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, μεταξύ άλλων την προστασία τους από μη εξουσιοδοτημένη ή παράνομη επεξεργασία, διασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτόν την ακεραιότητα και την εμπιστευτικότητα των εν λόγω δεδομένων, εμποδίζει την πρόσβαση χωρίς περιορισμούς και άνευ όρων, καθώς και χωρίς δέσμευση εμπιστευτικότητας, στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των πραγματικών δικαιούχων τα οποία είναι διαθέσιμα στο μητρώο πραγματικών δικαιούχων, που έχει συσταθεί κατά το άρθρο 30 της οδηγίας 2015/849, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 15, της οδηγίας 2018/84;
5. Έχει το άρθρο 25, παράγραφος 2, του ΓΚΠΔ, το οποίο διασφαλίζει την προστασία των δεδομένων εξ ορισμού, δυνάμει του οποίου, μεταξύ άλλων, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, εξ ορισμού, δεν επιτρέπεται να καθίστανται προσβάσιμα χωρίς την παρέμβαση του ενδιαφερόμενου φυσικού προσώπου σε αόριστο αριθμό φυσικών προσώπων, την έννοια ότι δεν αντιτίθεται
 - α. σε ρύθμιση κατά την οποία μητρώο πραγματικών δικαιούχων που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 30 της οδηγίας 2015/849, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 15, της οδηγίας 2018/843, δεν απαιτεί την εγγραφή στον ιστότοπό του των προσώπων εκείνων τα οποία, ως μέλη του ευρύτερου κοινού, συμβουλευόναται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πραγματικού δικαιούχου, ούτε

- β. σε ρύθμιση κατά την οποία καμία πληροφορία σχετικά με την πρόσβαση σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πραγματικού δικαιούχου καταχωρισμένων σε τέτοιο μητρώο δεν κοινοποιείται στον εν λόγω πραγματικό δικαιούχο, ούτε
- γ. σε ρύθμιση κατά την οποία δεν υφίσταται κανένας περιορισμός ως προς την έκταση και τη δυνατότητα προσβάσεως στα επίμαχα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σε σχέση με τον σκοπό της επεξεργασίας τους;
6. Έχουν τα άρθρα 44 έως 50 του ΓΚΠΔ, τα οποία εξαρτούν από αυστηρές προϋποθέσεις τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς τρίτη χώρα, την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε ρύθμιση κατά την οποία τέτοια δεδομένα πραγματικού δικαιούχου τα οποία έχουν καταχωριστεί σε μητρώο πραγματικών δικαιούχων που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 30 της οδηγίας 2015/849, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 15, της οδηγίας 2018/843, είναι προσβάσιμα στο ευρύ κοινό σε κάθε περίπτωση και σε κάθε πρόσωπο χωρίς δικαιολόγηση εννόμου συμφέροντος και χωρίς περιορισμούς ως προς τον τόπο προελεύσεως του εν λόγω κοινού;
- (¹) Οδηγία (ΕΕ) 2018/843 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, για την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, και για την τροποποίηση των οδηγιών 2009/138/ΕΚ και 2013/36/ΕΕ (ΕΕ 2018, L 156, σ. 43).
- (²) Οδηγία (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ 2015, L 141, σ. 73).
- (³) Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ 2016, L 119, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Salzburg (Αυστρία) στις
18 Νοεμβρίου 2020 — CS κατά Eurowings GmbH**

(Υπόθεση C-613/20)

(2021/C 35/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Salzburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: CS

Εναγομένη: Eurowings GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- Μπορεί να συνιστά «έκτακτη περίπτωση» κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 (¹) η απεργία εργαζομένων αερομεταφορέα, στην οποία κλήθηκαν να συμμετέχουν από συνδικαλιστική οργάνωση για την προβολή μισθολογικών διεκδικήσεων και/ή κοινωνικών παροχών;
- Ισχύει αυτό τουλάχιστον,
 - όταν υπάλληλοι της θυγατρικής καθίστανται αλληλέγγυοι με την κήρυξη της απεργίας κατά της μητρικής εταιρίας του ομίλου (Lufthansa AG) με σκοπό την υποστήριξη των συνδικαλιστικών διεκδικήσεων του προσωπικού καμπίνας αεροσκάφους της μητρικής εταιρίας του ομίλου, και
 - ιδίως όταν μετά τη συμφωνία των εργαζομένων με τη μητρική εταιρία η απεργία της θυγατρικής «αυτονομείται», καθώς η συνδικαλιστική οργάνωση εμμένει στην απεργία χωρίς προφανή λόγο και μάλιστα την επεκτείνει και το προσωπικό καμπίνας αεροσκάφους της θυγατρικής συμμετέχει στην απεργία που κηρύχτηκε;
- Αρκεί ως απόδειξη συνδρομής έκτακτης περίπτωσης η προβολή του ισχυρισμού εκ μέρους του πραγματικού αερομεταφορέα ότι η συνδικαλιστική οργάνωση επέμεινε χωρίς λόγο στην κήρυξη της απεργίας και μάλιστα τελικά την επέκτεινε χρονικά παρά το γεγονός ότι οι απαιτήσεις της ικανοποιήθηκαν από τη μητρική εταιρία του ομίλου; Ποιος φέρει το βάρος αποδείξεως, όταν οι ειδικότερες περί αυτού περιστάσεις δεν έχουν επαρκώς διασαφηνιστεί στα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως;

- 4) Μπορεί απεργία στη θυγατρική της εναγομένης που προαναγγέλθηκε στις 18 Οκτωβρίου 2019 για τις 20 Οκτωβρίου 2019 για το χρονικό διάστημα από τις 5:00 έως τις 11:00, η οποία τελικά στις 20 Οκτωβρίου 2019 στις 5:30 επεκτάθηκε αυθορμητώς μέχρι τις 24:00, να συνιστά πράγματι περίπτωση που δεν μπορούσε πλέον να ελεγχθεί;
- 5) Αποτελούν κατάλληλα μέτρα εκείνα που συνίστανται στην κατάρτιση εναλλακτικού προγράμματος πτήσεων και στην κάλυψη μέσω υπομισθώσεως των πτήσεων που ακυρώθηκαν λόγω της ελλείψεως προσωπικού καμπίνας αεροσκάφους, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των θαλάσσιων προορισμών και της διακρίσεως μεταξύ ενδογερμανικών και ενδοευρωπαϊκών πτήσεων, αν ληφθεί επιπλέον υπόψη το γεγονός ότι εκείνη την ημέρα χρειάστηκε να ματαιωθούν μόνον 158 πτήσεις από τις 712 που επρόκειτο να πραγματοποιηθούν συνολικά;
- 6) Ποιες είναι οι απαιτήσεις ως προς το βάρος επικλήσεως που φέρει ο πραγματικός αερομεταφορέας ότι έλαβε όλα τα ευλόγως εφικτά από τεχνικής και οικονομικής απόψεως μέτρα;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tallinna Halduskohus (Εσθονία) στις
18 Νοεμβρίου 2020 — AS Lux Express Estonia κατά Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium**

(Υπόθεση C-614/20)

(2021/C 35/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Tallinna Halduskohus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: AS Lux Express Estonia

Εναγόμενο: Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να αντιμετωπισθεί ως υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο ε', και του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007 (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για τις δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) 1191/69 και (ΕΟΚ) 1107/70, η περίπτωση της επιβολής στο σύνολο των επιχειρήσεων ιδιωτικού δικαίου που εκμεταλλεύονται κατ' επάγγελμα τακτικές συγκοινωνιακές γραμμές οδικής, πλωτής και σιδηροδρομικής κυκλοφορίας στην ημεδαπή της ίδιας υποχρεώσεως, βάσει της οποίας οφείλουν να μεταφέρουν δωρεάν επιβάτες που ανήκουν σε ορισμένη κατηγορία (παιδιά προσχολικής ηλικίας, άτομα με αναπηρία που δεν έχουν συμπληρώσει το 16ο έτος της ηλικίας τους, άτομα με σοβαρή αναπηρία μετά τη συμπλήρωση του 16ου έτους της ηλικίας τους, άτομα με σοβαρά προβλήματα οράσεως και συνοδούς ατόμων με σοβαρά ή σημαντικά προβλήματα οράσεως, καθώς επίσης και τους σκύλους-οδηγούς ή τους σκύλους βοήθειας ατόμων με αναπηρία);
- 2) Εφόσον πρόκειται για υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας κατά την έννοια του κανονισμού 1370/2007: Έχουν τα κράτη μέλη, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', σημείο i, του κανονισμού 1370/2007, δικαίωμα να αποκλείουν δυνάμει εθνικής νομοθεσίας την πληρωμή αποζημιώσεως στον μεταφορέα για την εκπλήρωση της υποχρεώσεως αυτής;

Αν τα κράτη μέλη έχουν δικαίωμα να αποκλείουν την πληρωμή αποζημιώσεως στον μεταφορέα, υπό ποιες προϋποθέσεις δύνανται να το πράξουν;

- 3) Επιτρέπεται κατά το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 1370/2007 να εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού γενικές διατάξεις περί καθορισμού ανωτάτων ορίων χρεώσεως για άλλες κατηγορίες επιβατών πλην εκείνων που προβλέπονται στην εν λόγω διάταξη;

Υφίσταται υποχρέωση ανακοινώσεως προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά το άρθρο 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ακόμη και όταν οι γενικές διατάξεις περί καθορισμού ανωτάτων ορίων χρεώσεως δεν προβλέπουν αποζημίωση για τον μεταφορέα;

- 4) Σε περίπτωση που ο κανονισμός 1370/2007 δεν έχει εφαρμογή στην υπό κρίση υπόθεση: Μπορεί η χορήγηση αποζημιώσεως να βρει έρεισμα σε άλλη νομική πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (όπως ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης);
- 5) Ποιες προϋποθέσεις πρέπει να πληροί η κατά περίπτωση χορηγούμενη υπέρ του μεταφορέα αποζημίωση, προκειμένου να συνάδει με τις διατάξεις περί κρατικών ενισχύσεων;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1370/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για τις δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 1191/69 και (ΕΟΚ) αριθ. 1107/70 (ΕΕ 2007, L 315, σ. 1).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2020 — *Adraces* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-714/18) ⁽¹⁾

(Ρήτρα διατησίας – Συμφωνία-πλαίσιο εταιρικής σχέσης – Τοπικό κέντρο πληροφόρησης *Europe Direct* – Καταγγελία της σύμβασης χωρίς συγκεκριμένο λόγο – Ασφάλεια δικαίου – Αρχή της καλής πίστης – Αναλογικότητα – Σεβασμός των δικαιωμάτων και των έννομων συμφερόντων του αντισυμβαλλομένου – Δικαίωμα στη χρηστή διοίκηση)

(2021/C 35/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Adraces* — Associação para o Desenvolvimento da Raia Centro-Sul (Vila Velha de Ródão, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: G. Gentil Anastácio, D. Pirra Xarepe, J. Whyte και M. Barros Silva, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Estrada de Solà και M. Ilkova)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ με αίτημα, αφενός, να κηρυχθεί άκυρη η «λύση» από την Επιτροπή της συμφωνίας-πλαισίου της εταιρικής σχέσης αριθ. COMM/LIS/ED/2018-2020_1 και, αφετέρου, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να αποκαταστήσει την προτέρα της εν λόγω «λύσης» κατάσταση της προσφεύγουσας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Adraces* — Associação para o Desenvolvimento da Raia Centro-Sul στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 54 της 11.2.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2020 — *Repsol* κατά EUIPO — *Basic* (BASIC)

(Υπόθεση T-722/18) ⁽¹⁾

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BASIC – Προγενέστερες εθνικές εμπορικές επωνυμίες *basic* και *basic AG* – Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου – Χρήση στις εμπορικές συναλλαγές σημείου του οποίου η ισχύς δεν είναι μόνον τοπική – Άρθρο 8, παράγραφος 4, και άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 4, και άρθρο 60, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Κήρυξη μερικής ακυρότητας – Απόφαση ληφθείσα κατόπιν ακυρώσεως προγενέστερης αποφάσεως από το Γενικό Δικαστήριο – Παραπομπή της υποθέσεως ενώπιον τμήματος προσφυγών – Αναρμοδιότητα του παραπέμποντος οργάνου – Άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΚ) 216/96 – Αντίθετη προσφυγή»)

(2021/C 35/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Repsol*, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J.-B. Devaureix και J. C. Erdozain López, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: H. O'Neill και V. Ruzek)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: *Basic AG Lebensmittelhandel* (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: D. Altenburg, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Αυγούστου 2018 (υπόθεση R 178/2018-2), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της Basic Lebensmittelhandel και της Repsol.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 22ας Αυγούστου 2018 (υπόθεση R 178/2018-2).
- 2) Καταργεί τη δίκη επί της αντίθετης προσφυγής.
- 3) Το EUIPO και η Basic AG Lebensmittelhandel φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και, έκαστος, το ήμισυ των εξόδων της Repsol, SA.

(¹) EE C 54 της 11.2.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Δεκεμβρίου 2020 — Thunus κ.λπ. κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση T-247/19) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση – Προσωπικό της ΕΤΕπ – Αποδοχές – Ετήσια αναπροσαρμογή των μισθών – Ασφάλεια δικαίου – Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη – Διαβούλευση με το προσωπικό – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Αναλογικότητα)

(2021/C 35/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Vincent Thunus (Contern, Λουξεμβούργο) και οι λοιποί προσφεύγοντες-ενάγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται σε παράρτημα (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (εκπρόσωποι: T. Gilliams, J. Klein και J. Krueck, επικουρούμενοι από τον P.-E. Partsch, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ και του άρθρου 50α του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αίτημα, αφενός, την ακύρωση των αποφάσεων που περιλαμβάνονται στα εκκαθαριστικά σημειώματα μισθοδοσίας των προσφευγόντων του Φεβρουαρίου 2018 και των επομένων μηνών, κατ' εφαρμογήν της απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΤΕπ της 18ης Ιουλίου 2017 περί καθορισμού μιας νέας προσέγγισης ως προς τη συνολική αύξηση των αποδοχών του προσωπικού ισχύουσα για όλο το προσωπικό της ΕΤΕπ και της απόφασης της διευθύνουσας επιτροπής της ΕΤΕπ της 30ής Ιανουαρίου 2018 που καθορίζει το ποσοστό αναπροσαρμογής των μισθών για το έτος 2018 σε 0,7 %, και, αφετέρου, αποκατάσταση της ζημίας που υπέστησαν οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ως αποτέλεσμα των αποφάσεων αυτών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Ο Vincent Thunus και οι λοιποί προσφεύγοντες-ενάγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται σε παράρτημα φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ).

(¹) EE C 206 της 17.6.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Δεκεμβρίου 2020 — Thunus κ.λπ. κατά ΕΤΕπ(Υπόθεση T-318/19) ⁽¹⁾**(Υπαλληλική υπόθεση – Προσωπικό της ΕΤΕπ – Αποδοχές – Ετήσια αναπροσαρμογή των μισθών – Ασφάλεια δικαίου – Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη – Διαβούλευση με το προσωπικό – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Αναλογικότητα)**

(2021/C 35/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Vincent Thunus (Contern, Λουξεμβούργο) και οι λοιποί προσφεύγοντες-ενάγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται σε παράρτημα (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (εκπρόσωποι: T. Gilliams, J. Klein και J. Krueck, επικουρούμενοι από τον P.-E. Partsch, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ και του άρθρου 50α του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αίτημα, αφενός, την ακύρωση των αποφάσεων που περιλαμβάνονται στα εκκαθαριστικά σημειώματα μισθοδοσίας των προσφευγόντων του Φεβρουαρίου 2019 και των επομένων μηνών, κατ' εφαρμογήν της αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΤΕπ της 18ης Ιουλίου 2017 περί καθορισμού μιας νέας προσέγγισης ως προς τη συνολική αύξηση των αποδοχών του προσωπικού ισχύουσα για όλο το προσωπικό της ΕΤΕπ, της αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2018 για τον καθορισμό του μισθολογικού μέρους του προϋπολογισμού του 2019 και της αποφάσεως της διευθύνουσας επιτροπής της ΕΤΕπ της 30ής Ιανουαρίου 2019 που καθορίζει το ποσοστό αναπροσαρμογής των μισθών για το έτος 2019 σε 0,8 %, και, αφετέρου, αποκατάσταση της ζημίας που υπέστησαν οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ως αποτέλεσμα των αποφάσεων αυτών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Ο Vincent Thunus και οι λοιποί προσφεύγοντες-ενάγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται σε παράρτημα φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ).

⁽¹⁾ EE C 246 της 22.7.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2020 — Ace of spades κατά EUIPO — Krupp και Borrmann (JC JEAN CALL Champagne ROSÉ)(Υπόθεση T-620/19) ⁽¹⁾**(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως τρισδιάστατου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης JC JEAN CALL Champagne ROSÉ – Προγενέστερα τρισδιάστατα σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου – Ομοιότητα των σημείων – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Δεν συντρέχει προσβολή της φήμης – Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001)»)**

(2021/C 35/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ace of spades Holdings LLC (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: A. Gómez López, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Gerhard Ernst Krupp (Μόναχο, Γερμανία), Elmar Borrmann (Reith, Αυστρία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Ιουνίου 2019 (υπόθεση R 1/2019-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Ace of spades Holdings και των G. E. Krupp και E. Borrmann.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 26ης Ιουνίου 2019 (υπόθεση R 1/2019-5), κατά το μέτρο που με αυτήν απορρίφθηκε η προσφυγή της Ace of spades Holdings LLC και η ανακοπή βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 399 της 25.11.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2020 — Ace of spades κατά EUIPO — Krupp και Borrmann (JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE)

(Υπόθεση T-621/19) (¹)

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως τρισδιάστατου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE – Προγενέστερα τρισδιάστατα σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου – Ομοιότητα των σημείων – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Δεν συντρέχει προσβολή της φήμης – Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001)»)

(2021/C 35/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ace of spades Holdings LLC (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: A. Gómez López, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Gerhard Ernst Krupp (Μόναχο, Γερμανία), Elmar Borrmann (Reith, Αυστρία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Ιουνίου 2019 (υπόθεση R 2/2019-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Ace of spades Holdings και των G. E. Krupp και E. Borrmann.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 20ής Ιουνίου 2019 (υπόθεση R 2/2019-5), κατά το μέτρο που με αυτήν απορρίφθηκε η προσφυγή της Ace of spades Holdings LLC και η ανακοπή βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) EE C 399 της 25.11.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2020 — Ace of spades κατά EUIPO — Krupp και Borrmann (JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE)

(Υπόθεση T-622/19) (¹)

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως τρισδιάστατου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE – Προγενέστερα τρισδιάστατα σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου – Ομοιότητα των σημείων – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Δεν συντρέχει προσβολή της φήμης – Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001)»)

(2021/C 35/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ace of spades Holdings LLC (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: A. Gómez López, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Gerhard Ernst Krupp (Μόναχο, Γερμανία), Elmar Borrmann (Reith, Αυστρία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Ιουνίου 2019 (υπόθεση R 3/2019-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Ace of spades Holdings και των G. E. Krupp και E. Borrmann.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 26ης Ιουνίου 2019 (υπόθεση R 3/2019-5), κατά το μέτρο που με αυτήν απορρίφθηκε η προσφυγή της Ace of spades Holdings LLC και η ανακοπή βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) EE C 399 της 25.11.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2020 — GV κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-705/19) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Ηθική παρενόχληση – Αίτηση συνδρομής – Απόρριψη της αίτησης – Συμφέρον της υπηρεσίας – Ισοτιμία των θέσεων εργασίας – Εύλογη προθεσμία – Απουσία εκ πρώτης όψεως αποδεικτικών στοιχείων – Ευθύνη)

(2021/C 35/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: GV (εκπρόσωπος: B.-H. Vincent, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Mongin, M. Brauhoff και T. Lilamand)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα, αφενός, την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής της 5ης Φεβρουαρίου 2019 με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση συνδρομής του προσφεύγοντος-ενάγοντος και, αφετέρου, την αποκατάσταση της υλικής ζημίας και την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων εξαιτίας της απόφασης αυτής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Ο GV φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) EE C 413 της 9.12.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2020 — Man and Machine κατά EUIPO — Bim Freelance (bim ready)

(Υπόθεση T-819/19) (¹)

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Εικονιστικό σήμα *bim ready* – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης *BIM freelance* – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Περιορισμός των υπηρεσιών που αφορά η αίτηση καταχώρισης σήματος»)

(2021/C 35/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Man and Machine Ltd (Thame Oxfordshire, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: R. Peto και C. Neu, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: L. Rampini και V. Ruzek)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Bim Freelance Corp. (Μαϊάμι, Φλόριδα, Ηνωμένες Πολιτείες)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 17ης Σεπτεμβρίου 2019 (υπόθεση R 317/2019-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Bim Freelance και Man and Machine.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 17ης Σεπτεμβρίου 2019 (υπόθεση R 317/2019-1).
- 2) Καταδικάζει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 27 της 27.1.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2020 — easyCosmetic Swiss κατά EUIPO — UWI (easycosmetic)

(Υπόθεση T-858/19) ⁽¹⁾

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης easyCosmetic – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Περιγραφικός χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»)

(2021/C 35/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: easyCosmetic Swiss GmbH (Baar, Ελβετία) (εκπρόσωποι: D. Terheggen και S. Sullivan, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Söder και M. Fischer)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: UWI Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH (Bad Nauheim, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Krisch, T. Guttau και V. Wellens, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 4ης Οκτωβρίου 2019 (υπόθεση R 973/2019-2), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ UWI και easyCosmetic Swiss.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η EasyCosmetic Swiss GmbH φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα έξοδα του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).
- 3) Η UWI Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ EE C 45 της 10.2.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2020 — Promed κατά EUIPO — Centrumelektroniki (Promed)

(Υπόθεση T-30/20) ⁽¹⁾

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Promed – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»)

(2021/C 35/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Promed GmbH kosmetische Erzeugnisse (Farchant, Γερμανία) (εκπρόσωποι: B. Sorg, B. Reinisch και C. Raßmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: H. O'Neill, V. Ruzek και S. Hanne)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Centrumelektroniki sp.j. (Tarnowskie Góry, Πολωνία) (εκπρόσωπος: M. Kondrat, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Νοεμβρίου 2019 (υπόθεση R 614/2019-5), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ της Centrumelektroniki και της Promed kosmetische Erzeugnisse.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Promed GmbH kosmetische Erzeugnisse στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 68 της 2.3.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2020 — Almea κατά EUIPO — Sanacorp Pharmahandel (Almea)

(Υπόθεση T-190/20) (¹)

(«**Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Almea – Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα MEA – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]**»)

(2021/C 35/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Almea Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: R. Furneaux και E. Humphreys, solicitors)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Mrozowski, J. Crespo Carrillo και V. Ruzek)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Sanacorp Pharmahandel GmbH (Planegg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: I.-M. Helbig, S. Rengshausen και S. Cobet-Nüse, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Ιανουαρίου 2020 (υπόθεση R 246/2019-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Sanacorp Pharmahandel και Almea.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Almea Ltd στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 191 της 8.6.2020.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2020 — Μίλητος Συμβουλευτική κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-536/19) ⁽¹⁾**

(Προσφυγή ακυρώσεως – Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών – Διαδικασία διαγωνισμού – Παροχή υπηρεσιών στον τομέα της οργάνωσης δραστηριοτήτων επικοινωνίας για λογαριασμό της Αντιπροσωπείας της Επιτροπής στην Ελλάδα – Ακύρωση του διαγωνισμού – Έλλειψη έννομου συμφέροντος – Απαράδεκτο)

(2021/C 35/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Μίλητος Συμβουλευτική ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Κ. Φαρμακίδης-Μάρκου, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Estrada de Solà και Α. Κατσιμέρου)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με την οποία ζητείται η ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής της 29ης Μαΐου 2019 περί ακύρωσης του διαγωνισμού PR/2018-16/ΑΤΗ σχετικά με την παροχή υπηρεσιών στον τομέα της οργάνωσης δραστηριοτήτων επικοινωνίας για λογαριασμό της Αντιπροσωπείας της Επιτροπής στην Ελλάδα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Η Μίλητος Συμβουλευτική ΑΕ φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 357 της 21.10.2019.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Δεκεμβρίου 2020 — Agerpha Pharma κατά EUIPO —
Arogerpha Arzneimittel (AGERPHA)**

(Υπόθεση T-792/19) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Παραίτηση από την ανακοπή – Κατάργηση της δίκης)

(2021/C 35/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Agerpha Pharma s.r.o. (Senec, Σλοβακία) (εκπρόσωπος: D. Göbel, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Arogerpha Arzneimittel GmbH (Δρέσδη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Marx και R. Kaase, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Αυγούστου 2019 (υπόθεση R 386/2019-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Arogerpha Arzneimittel GmbH και Agerpha Pharma s.r.o.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.

- 2) Η Agerpha Pharma s.r.o. και η Arogerpha Arzneimittel GmbH φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και, εκάστη, το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

(¹) EE C 10 της 13.1.2020.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Δεκεμβρίου 2020 — Tikal Marine Systems κατά EUIPO — Ultra Safety Systems (Tikal Tef-Gel)

(Υπόθεση T-185/20) (¹)

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία κήρυξης ακυρότητας – Ανάκληση της αιτήσεως για την κήρυξη ακυρότητας – Κατάργηση της δίκης)

(2021/C 35/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tikal Marine Systems GmbH (Norderstedt, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Mahnkopf, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: P. Sipos και V. Ruzek)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Ultra Safety Systems Inc. (Mangonia Park, Φλόριντα, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: C. Eckhardt, A. von Mühlendahl και P. Böhrer, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 29ης Ιανουαρίου 2020 (υπόθεση R 2500/2018-4), σχετικά με διαδικασία κήρυξης ακυρότητας μεταξύ της Ultra Safety Systems και της Tikal Marine Systems.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Καταδικάζει τις Tikal Marine Systems GmbH και Ultra Safety Systems Inc. στα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και, εξ ημισίας, στα δικαστικά έξοδα του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

(¹) EE C 191 της 8.6.2020.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Δεκεμβρίου 2020 — Tikal Marine Systems κατά EUIPO — Ultra Safety Systems (Ultra Tef-Gel)

(Υπόθεση T-192/20) (¹)

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία κήρυξης ακυρότητας – Ανάκληση της αιτήσεως για την κήρυξη ακυρότητας – Κατάργηση της δίκης)

(2021/C 35/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tikal Marine Systems GmbH (Norderstedt, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Mahnkopf, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: P. Sipos και V. Ruzek)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Ultra Safety Systems Inc. (Mangonia Park, Φλόριντα, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: C. Eckhardt, A. von Mühlendahl και P. Böhner, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 29ης Ιανουαρίου 2020 (υπόθεση R 2499/2018-4), σχετικά με διαδικασία κήρυξης ακυρότητας μεταξύ της Ultra Safety Systems και της Tikal Marine Systems.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Καταδικάζει τις Tikal Marine Systems GmbH και Ultra Safety Systems Inc. στα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και, εξ ημισείας, στα δικαστικά έξοδα του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

(¹) ΕΕ C 191 της 8.6.2020.

Προσφυγή της 16ης Νοεμβρίου 2020 — Asian Gear κατά EUIPO — Multimox (σκούτερ)

(Υπόθεση T-685/20)

(2021/C 35/69)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Asian Gear BV (Rijnacker, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: B. Gravendeel, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Multimox Holding BV (Rijen, Κάτω Χώρες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Υπ' αριθ. 607 155-0002 κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Σεπτεμβρίου 2020 στην υπόθεση R 1042/2018-3

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει ή να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση, ώστε να κηρυχθεί άκυρο το υπ' αριθ. 607 155-0002 κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα·

Επικουρικώς:

- να επικυρώσει την απόφαση του τμήματος ακυρώσεως της 30ής Απριλίου 2018 και να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO να καταβάλει στην προσφεύγουσα τα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 16ης Νοεμβρίου 2020 — Asian Gear κατά EUIPO — Multimox (σκούτερ)
(Υπόθεση T-686/20)

(2021/C 35/70)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Asian Gear BV (Pijnacker, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: B. Gravendeel, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Multimox Holding BV (Rijen, Κάτω Χώρες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Υπ' αριθ. 607 155-0004 κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Σεπτεμβρίου 2020 στην υπόθεση R 1043/2018-3

Αιτήματα

— να ακυρώσει ή να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση, ώστε να κηρυχθεί άκυρο το υπ' αριθ. 607 155-0004 κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα·

Επικουρικώς:

— να επικυρώσει την απόφαση του τμήματος ακυρώσεως της 30ής Απριλίου 2018 και να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το EUIPO να καταβάλει στην προσφεύγουσα τα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου.

Προσφυγή-αγωγή της 18ης Νοεμβρίου 2020 — OG κατά ΕΤΕπ
(Υπόθεση T-695/20)

(2021/C 35/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: OG (εκπρόσωποι: L. Levi και M. Vandenbussche, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·

κατά συνέπεια,

- να υποχρεώσει την ΕΤΕπ στην καταβολή 16 μηνών μισθού και 6 μηνών αποζημιώσεως απολύσεως, ήτοι ποσού 317 668 ευρώ κατά τον χρόνο υποβολής του αρχικού αιτήματος αποζημιώσεως της 23ης Οκτωβρίου 2019, το οποίο ποσό πρέπει να επικαιροποιηθεί κατά το χρονικό σημείο καταβολής·
- να υποχρεώσει την ΕΤΕπ σε ικανοποίηση της ηθικής βλάβης η οποία υπολογίζεται κατά δίκαιη και εύλογη κρίση σε 50 000 ευρώ·
- εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να ακυρώσει την απόφαση περί απορρίψεως του αιτήματος αποζημιώσεως με ημερομηνία 9 Μαρτίου, η οποία ελήφθη στις 10 Μαρτίου 2020·
- εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να ακυρώσει την απόφαση περί σιωπηρής απορρίψεως της ιεραρχικής προσφυγής, η οποία εκδόθηκε στις 8 Αυγούστου 2020·
- να διατάξει, ως μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας, την πρόσβαση στην έκθεση SSTL·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής με αίτημα την αναγνώριση της ευθύνης της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕπ), λόγω μιας σειράς γεγονότων, τα οποία λαμβανόμενα υπόψη μεμονωμένα ή από κοινού, καταδεικνύουν παράνομη συμπεριφορά της ΕΤΕπ η οποία είχε ως συνέπεια να της προξενήσει βλάβη και ασθένεια, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει έναν και μοναδικό λόγο ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση εκ μέρους της ΕΤΕπ του καθήκοντος μέριμνας, χρηστής διαχείρισεως και διαφάνειας και, γενικότερα, σε παράβαση του γενικού καθήκοντος επιμέλειας και φροντίδας που υπέχει κάθε εργοδότης.

Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι, αν η ΕΤΕπ είχε λάβει κανονικά τα απαραίτητα μέτρα ασφάλειας στα κτίριά της, η τραγική αυτοκτονία ενός ασκούμενου δεν θα είχε λάβει χώρα. Υποστηρίζει, επίσης, ότι αν η ΕΤΕπ είχε αναλάβει τις ευθύνες της σε σχέση με αυτή την αυτοκτονία και είχε τηρήσει σε σχέση με τους υπαλλήλους της, ιδίως εκείνους, όπως η προσφεύγουσα-ενάγουσα, οι οποίοι είχαν επηρεαστεί από την αυτοκτονία αυτή, τις υποχρεώσεις της περί διαφάνειας, υποστήριξης και βοήθειας, η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν θα ήταν σήμερα μια υπάλληλος η οποία πάσχει από ανικανότητα και αναπηρία και της οποίας η σταδιοδρομία και η αναγνώριση των προσόντων της δεν υφίστανται πλέον στα μάτια του εργοδότη τον οποίο, ωστόσο, είχε υπηρετήσει πιστά.

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι τα γεγονότα δείχνουν, επίσης, ότι η ΕΤΕπ, όχι μόνο δεν συμπεριφέρθηκε ως υπεύθυνος και προστατευτικός εργοδότης, αλλά ακολούθησε μια πολιτική δυσφήμισης και απαξίωσης της προσφεύγουσας-ενάγουσας μετά το περιστατικό της αυτοκτονίας της ασκούμενης της, η οποία οδήγησε στη σωματική και ψυχολογική της κατάρρευση. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα θεωρεί ότι μετά από 30 χρόνια υποδειγματικής σταδιοδρομίας αντιμετωπίστηκε ως μέτρια και ανέντιμη υπάλληλος.

Προσφυγή της 27ης Νοεμβρίου 2020 — Mylan Ireland κατά EMA

(Υπόθεση T-703/20)

(2021/C 35/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mylan Ireland Ltd (Δουβλίνο, Ιρλανδία) (εκπρόσωπος: J. Krens, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (EMA)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει ότι η ένσταση έλλειψης νομιμότητας που προέβαλε η προσφεύγουσα κατά του πορίσματος της Επιτροπής Φαρμάκων για Ανθρώπινη Χρήση κατά το οποίο το φάρμακο Tecfidera® της Biogen Idec Ltd έχει καθεστώς διαφορετικής δραστηρικής ουσίας το οποίο συνεπάγεται νέα γενική άδεια κυκλοφορίας, όπως παρατίθεται στην απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2014 περί χορήγησης άδειας κυκλοφορίας για το φάρμακο «Tecfidera® — Φουμαρικός διμεθυλεστερας», είναι παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει την απόφαση του EMA, της 1ης Οκτωβρίου 2020, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της προσφεύγουσας για άδεια κυκλοφορίας γενόσημης εκδοχής του φαρμάκου Tecfidera·
- να καταδικάσει τον EMA στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι, δεδομένου ότι η ένσταση έλλειψης νομιμότητας είναι βάσιμη, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι νομικώς ορθή διότι ο EMA υπέπεσε σε πλάνη περί τα πράγματα και περί το δίκαιο και παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης και το καθήκον να διενεργήσει προσεκτική και διεξοδική αξιολόγηση, όπως προβλέπεται στο άρθρο 296 ΣΛΕΕ.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως αμφισβητείται η νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης, καθόσον το καθεστώς της «διαφορετικής δραστηρικής ουσίας» έπρεπε να έχει εξεταστεί εκ νέου κατόπιν της υποβολής των αντιρρήσεων της προσφεύγουσας, οι οποίες προβλήθηκαν κατά το στάδιο της αίτησης. Συνεπώς, ο EMA δεν εκτέλεσε τα καθήκοντά του προσηκόντως, συγκεκριμένα δε το καθήκον του να διενεργήσει αποτελεσματική και προσεκτική αξιολόγηση και να αιτιολογήσει την απόφασή του βάσει του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, γεγονός το οποίο με τη σειρά του καθιστά την προσβαλλόμενη απόφαση παράνομη.

Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2020 — MiMedx Group κατά EUIPO — DIZG (Epiflex)

(Υπόθεση T-706/20)

(2021/C 35/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: MiMedx Group, Inc. (Marietta, Γεωργία, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: J. Bogatz και Y. Stone, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: DIZG Deutsches Institut für Zell- und Gewebeersatz gGmbH (Βερολίνο, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Epiflex — Υπ' αριθ. 1 281 385 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 25ης Σεπτεμβρίου 2020 στην υπόθεση R 133/2020-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση
- να καταδικάσει το EUIPO και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 58 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σε συνδυασμό με το άρθρο 19, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/1430 της Επιτροπής·
- Παραβίαση της αρχής της ισότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 20 σε συνδυασμό με το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Χάρτης)·
- Παράβαση του δικαιώματος χρηστής διοίκησης όπως ορίζεται στο άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη·
- Παράβαση του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη όπως ορίζεται στο άρθρο 47 του Χάρτη·
- Παράβαση του άρθρου 95, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σε συνδυασμό με τα άρθρα 19, παράγραφος 1, τρίτη περίοδος, και 10, παράγραφος 7, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/1430 της Επιτροπής.

Προσφυγή της 3ης Δεκεμβρίου 2020 — Puma κατά EUIPO — CMS (CMS Italy)

(Υπόθεση T-711/20)

(2021/C 35/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Puma SE (Herzogenaurach, Γερμανία) (εκπρόσωπος: P. GonzálezBueno Catalán de Ocón, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: CMS Costruzione machine speciali SpA (Alonte, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση επέκτασης της προστασίας της διεθνούς καταχώρισης του εικονιστικού σήματος που περιέχει το λεκτικό στοιχείο CMS Italy στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Υπ' αριθ. 1 150 538 αίτηση επέκτασης της προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 24ης Σεπτεμβρίου 2020 στην υπόθεση R 2215/2019-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την CMS Costruzione macchine speciali SpA στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
- Παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου, της ίσης μεταχείρισης και της χρηστής διοικήσεως.

Προσφυγή της 3ης Δεκεμβρίου 2020 — Škoda Investement κατά EUIPO — Škoda Auto (αναπαράσταση φτερωτού βέλους)**(Υπόθεση T-712/20)**

(2021/C 35/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Škoda Investement a.s. (Plzeň, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: L. Lorenc, δικηγόρος)*Καθού:* Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)*Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών:* Škoda Auto a.s. (Mladá Boleslav, Τσεχική Δημοκρατία)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Αιτούσα:* Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών*Επίδικο σήμα:* Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (αναπαράσταση φτερωτού βέλους) — Υπ' αριθ. 17 991 861 αίτηση καταχώρισης*Διαδικασία ενώπιον του EUIPO:* Διαδικασία ανακοπής*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Οκτωβρίου 2020 στην υπόθεση R 284/2020-4**Αιτήματα***Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:*

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει εν όλω την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 9ης Δεκεμβρίου 2019 σχετικά με την ανακοπή υπ' αριθ. B003083007·
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του τμήματος ανακοπών προς περαιτέρω εξέταση σε σχέση με όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Εσφαλμένη αξιολόγηση των νομικών συνεπειών της πάσχουσας διαδικαστικής πλημμέλειας πρωτοβάθμιας απόφασης.

Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2020 — Degode κατά EUIPO — Leo Pharma (Skinovea)**(Υπόθεση T-715/20)**

(2021/C 35/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* DECODE — Dermago Development GmbH (Petershagen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: O. Spieker, A. Schönleisch και N. Willich, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Leo Pharma A/S (Ballerup, Δανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Skinovea — Υπ' αριθ. 17 898 565 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 4ης Σεπτεμβρίου 2020 στην υπόθεση R 337/2020-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Αγωγή της 9ης Δεκεμβρίου 2020 — Κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 κατά NG

(Υπόθεση T-721/20)

(2021/C 35/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 (εκπρόσωποι: M. Velardo, δικηγόρος, και B. Mastantuono)

Εναγόμενος: NG

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει τον εναγόμενο να καταβάλει στην κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 το ποσό των 141 094,80 ευρώ βάσει της συμβάσεως επιχορηγήσεως αριθ.° 632506 «Wireless Flexible sensor co-operation for structural health Diagnosis/prognosis» στο πλαίσιο του εβδομού προγράμματος-πλαισίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πλέον τόκων υπολογιζομένων με το επιτόκιο 3,5 % που εφαρμόζεται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησεως, από τις 13 Ιουλίου 2019 και μέχρι την ημερομηνία πραγματικής εξοφλήσεως.
- να καταδικάσει τον εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει τον ακόλουθο λόγο:

Ο εναγόμενος δεν εκπλήρωσε τις συμβατικές του υποχρεώσεις, καθόσον δεν επέστρεψε το ποσό που σχετίζεται με τις δαπάνες προσωπικού οι οποίες θεωρούνται μη επιλέξιμες για χρηματοδότηση. Ως εκ τούτου, σύμφωνα με τις διατάξεις της σύμβασης επιχορηγήσεως, η ενάγουσα εξέδωσε, στις 23 Μαΐου 2019, χρεωστικό σημείωμα για το ποσό των 141 094,80 ευρώ που είχε ήδη καταβληθεί στην εταιρεία Alpha Consulting Service Srl. Εν προκειμένω τα πραγματικά περιστατικά από τα οποία απορρέουν οι υποχρεώσεις του εναγομένου, υπό την ιδιότητα του εταίρου και εκπροσώπου της εταιρίας Alpha Consulting Service Srl, — η οποία διεγράφη από το εμπορικό μητρώο —, δεν αμφισβητούνται. Οι αντιρρήσεις που προέβαλε η εταιρεία μετά την έκδοση του χρεωστικού σημειώματος είναι γενικές, ελλιπείς και δεν τεκμηριώνονται με αποδεικτικά στοιχεία και, ως εκ τούτου, φαίνεται να είναι εντελώς αβάσιμες. Κατά συνέπεια, η ενάγουσα δικαιούται να ζητήσει την ανάκτηση και επιστροφή του καταβληθέντος ποσού, πλέον τόκων υπερημερίας.

Προσφυγή της 10ης Δεκεμβρίου 2020 — Far Polymers κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-722/20)**

(2021/C 35/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Far Polymers Srl (Filago, Ιταλία), Gamma Chimica SpA (Μιλάνο, Ιταλία), Carbochem Srl (Castiglione Olona, Ιταλία), Jeniuschem Srl (Gallarate, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Abbatescianni και E. Patti, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο, αφού κρίνει την προσφυγή παραδεκτή, να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό 2020/1336 της Επιτροπής, της 25ης Σεπτεμβρίου 2020, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων πολυβινυλικών αλκοολών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2020, L 315, σ. 1).

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν οκτώ λόγους.

Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση ορισμένων διατάξεων και πρόδηλη πλάνη κατά τον ορισμό του κλάδου παραγωγής της πολυβινυλικής αλκοόλης (στο εξής: PVAL) της Ένωσης, στον οποίο η Επιτροπή συμπεριέλαβε, εκτός από τους παράγοντες της ελεύθερης αγοράς, τους παράγοντες της δέσμιας αγοράς και τους παραγωγούς οι οποίοι είναι συγχρόνως εισαγωγείς. Η πλάνη αυτή α) δημιούργησε αμφιβολίες όσον αφορά τον προσδιορισμό της ζημίας που είχε υποστεί ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης ο οποίος, στην πράξη, αποκλείστηκε από τον καταγγέλλοντα, β) οδήγησε στην επιβολή δασμών οι οποίοι δεν ευνοούν τον ελεύθερο ανταγωνισμό στην αγορά της Ένωσης αλλά μόνον τον καταγγέλλοντα ή τρίτες χώρες, γ) οδήγησε σε αποτυχία συνεκτίμησης των αντιθέτων προς την επιβολή δασμών συμφερόντων όλων των λοιπών παραγόντων του κλάδου παραγωγής της Ένωσης (παραγωγοί, εισαγωγείς και χρήστες), δ) κατέστησε τον κανονισμό προφανώς αντίθετο με προγενέστερους κανονισμούς, στους οποίους η παραγωγική ικανότητα του κλάδου παραγωγής της Ένωσης είχε κριθεί ανεπαρκής σε σημείο που είχαν προβλεφθεί ποσοστάσεις απαλλασσόμενες από δασμούς. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός έχει, επίσης, εκδοθεί κατά κατάχρηση εξουσίας για τους ίδιους λόγους.

Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι αντίθετος προς τις αρχές που καθιερώνει το άρθρο 102 ΣΛΕΕ και, επικουρικός, ότι ενέχει πρόδηλη πλάνη και έχει εκδοθεί κατά κατάχρηση εξουσίας, στο μέτρο που παρέχει τη δυνατότητα στην προσφεύγουσα, η οποία είναι ο μοναδικός παραγωγός που δραστηριοποιείται στην ελεύθερη αγορά της Ένωσης και ο οποίος έχει πρόσθετες παραγωγικές ικανότητες, να αποκτήσει δεσπόζουσα θέση στην αγορά PVAL. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν λαμβάνει υπόψη αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την αντανταγωνιστική συμπεριφορά την οποία είχε υιοθετήσει ο καταγγέλλων, ο οποίος αρνήθηκε να πωλήσει τη χαμηλής ποιότητας PVAL σε τιμή η οποία να λαμβάνει υπόψη το χαμηλότερο κόστος παραγωγής.

Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η αιτιολογία του κανονισμού με τον επιβάλλονται δασμοί αντιβαίνει στο άρθρο 296 ΣΛΕΕ και ενέχει πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον η Επιτροπή αρνήθηκε να χωρίσει την αγορά της Ένωσης σε συνάρτηση με την υψηλή ή χαμηλή ποιότητα, μολονότι διαπίστωσε ότι η PVAL πωλούνταν σε δύο διαφορετικές ποιότητες οι οποίες είχαν πολύ διαφορετικό κόστος παραγωγής, παραλήπτες και τιμές. Οι δύο αυτές ποιότητες δεν είναι εναλλάξιμες ούτε μπορούν να υποκαταστήσουν η μία την άλλη. Η Επιτροπή θα έπρεπε, αφού είχε χωρίσει την αγορά, να απαλλάξει από τους δασμούς τη χαμηλής ποιότητας PVAL.

Ο τέταρτος λόγος αφορά το μονομερές οξικό βινύλιο (AVM), την κύρια πρώτη ύλη που χρησιμοποιείται για την παραγωγή PVAL. Για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, ενόψει του καθορισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ότι δεν υφίστατο στρέβλωση των τιμών του κινέζικου AVM, καθόσον αυτές ευθυγραμμίζονταν με τις τιμές της διεθνούς αγοράς. Ομοίως, για τον καθορισμό του περιθωρίου ζημίας, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι το κόστος των κινέζων εξαγωγέων είναι χαμηλότερο, στο μέτρο που, δεδομένης της κάθετης ολοκλήρωσής τους, εξοικονομούν κόστος AVM.

Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή αιτιολόγησε τον προσβαλλόμενο κανονισμό κατά τρόπο εσφαλμένο και αντιφατικό, κατά παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι δεν έλαβε υπόψη τον αντίκτυπο της μεθανόλης στον καθορισμό του κόστους των κινέζων παραγωγών και ότι, ως εκ τούτου, δεν αναγνώρισε — στο πλαίσιο του καθορισμού του περιθωρίου ζημίας — την αντίστοιχη προσαρμογή των τιμών εξαγωγής σε σχέση με αυτόν τον παράγοντα κόστους.

Με τον έκτο λόγο αμφισβητείται το τμήμα του κανονισμού με το οποίο η Επιτροπή χορήγησε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 254 του κανονισμού (ΕΕ) 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, απαλλαγή στις εισαγωγές PVAL που προορίζονται για τη βιομηχανία χαρτονιού, στο μέτρο που η εν λόγω απαλλαγή: α) δεν επεκτάθηκε στους λοιπούς αποδέκτες οι οποίοι βρίσκονται στην ίδια ακριβώς κατάσταση με τη βιομηχανία χαρτονιού, και β) εφαρμόσθηκε αποκλειστικώς σε μείγματα PVAL, εξαιρουμένων των απλών εισαγωγών.

Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, της αιτιολογικής σκέψης 12 και του άρθρου 6, παράγραφος 8, του κανονισμού 2016/1036, καθόσον η Επιτροπή αποφάσισε να μη λάβει υπόψη συγκεκριμένα επιχειρήματα, για τον λόγο ότι είχαν προβληθεί από τους ενδιαφερόμενους και όχι από τους κινέζους εξαγωγείς, με συνέπεια η Επιτροπή να εισαγάγει αυθαίρετως την αρχή κατά την οποία μόνον ορισμένες κατηγορίες προσώπων δύνανται να αμφισβητήσουν την έκδοση κανονισμού από τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα.

Με τον ένατο και τελευταίο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ και του άρθρου 19 του κανονισμού 2016/1036 όσον αφορά την πρόσβαση σε πληροφορίες. Η Επιτροπή συγκέντρωσε σειρά μη εμπιστευτικών δεδομένων τα οποία δεν κατέστησε προσβάσιμα στους ενδιαφερόμενους, με αποτέλεσμα αυτοί να μην είναι σε θέση να εξετάσουν την αιτιολογία την οποία παρέδωσε η Επιτροπή στο πλαίσιο της εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού.

